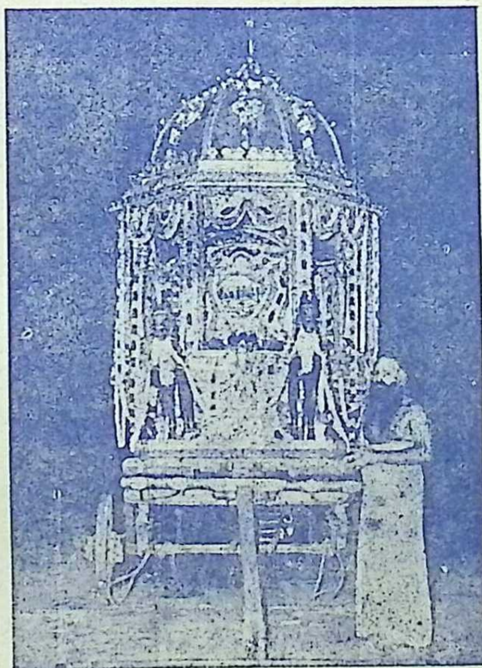
உ

குருபாதம்

ஞானசம்பந்தம்

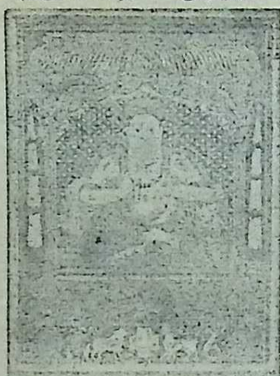
தருமையாதீனத் திங்கள் இதழ்

மலர் 29] சாதாரண ஆண்டு ஆடித்திங்கள் 10—8—70 [இதழ் 9

வெள்ளியிரதத்தில் திருக்கயிலாயத்
திருவுருவப்படம் திருவீதியுலா.

தருமையாதீனக் குருமுதல்வர்

ஸ்ரீலஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

உ

குருபாதம்

ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் அருள்வாக்கு

வன்மைபுரி காய
மரப்பாவை தன்னை அரன்
கன்மமெனுஞ் சூத்திரத்தால்
கட்டியே—நன்மைதின்மை
ஆட்டுவது நாடா
தறிவிலார் தஞ்செயலாய்
நாட்டுதல்போல் உண்டோ
நகை (90)

ஆசிரியர்:
வித்துவான்
சோமசுந்தரத் தம்பிரான்
சுவாமிகள்

துணையாசிரியர்:
மகாவித்துவான்
ஸ்ரீ அருணைவடிவேல் முதலியார்

உ

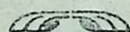
குருபாதம்

"ஞானசம்பந்தம்"

தருமையாதீனத் திங்கள் இதழ்

மலர் 29 | 10-8-70 | இதழ் 9

உட்பொருள்

உ

குருபாதம்

ஞானசம்பந்தம்

மலர் 29 | சாதாரண – ஆடி – 10–8—70 | இதழ் 9

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்றயங் கிலங்கொளிந் நலங்குளிர்ந்த புன்சடை
பின்றயங்க ஆடுவாய்! பிஞ்ஞகா! பிறப்பிலீ!
கொன்றையம் முடியினய்! கூடலால வாயிலாய்!
நின்றயங்கி யாடலே நினைப்பதே நியமமே, – சம்பந்தர்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெறிய தமிழோசை

"தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்" என்று கனவு கண்டார், அண்மையில் வாழ்ந்து மறைந்து, இன்று 'அமரகவி' எனப் போற்றப் பெறுகின்ற பாரதியார். தமது கனவைப் பாரதியார் பாட்டாகப் பாடினர். ஆனல் அவரைப்போல அதே கனவை அவரு டன் சேர்ந்து கண்டோர் வ. உ. சிதம்பரனர் போன்ற எத்தனேயோ பேர். அவர்கள் கண்ட கனவு ஒன்றல்ல; பல. என்ருலும் அவற்றுள் முதன்மையானவை இரண்டு. ஒன்று 'ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம் என்று ஆட வேண்டும்; பள்ளுப் பாட வேண்டும்' என்பது, மற்றென்று, 'தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல்

வேண்டும்' என்பது. "ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம் என்று ஆடுவோமே! பள்ளுப் பாடுவோமே" என்ற பாடலைச் சிறிது மாற்றி, 'ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம் என்று ஆடுவோமோ! பள்ளுப் பாடுவோமோ' என்று சொல்லிப் பார்த்தால், அவர்கள் கண்ட கனவின் உண்மை விளங்கும்.

பாரதியாரும், பிறருங்கண்ட கனவுகள் புதிய ஒன்றைப் பெறுவதற்காக அல்ல. பழமையாக இருந்து இடையிலே இழந்துவிட்டவைகளை மீண்டும் பெறுவதற்காகத்தான். பழம் பெருஞ் சிறப்பினை உடைய பாரத நாடு பழங்காலத்தில் பிறருக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கவில்லை. தன்னுரிமை உடையதாகவே விளங்கியது. ஆயினும் அவ்வுரிமையை இடையிலே இழந்தமையால், அதனை மீண்டும் பெற்றுவிட்டதாகவும், பெற்று ஆடிப் பாடிக் களிப்பதாகவும் நாட்டுப்பற்று மிக்கோர் கனவு கண்டு ஏங்கினார்கள்.

தமிழோசையும் அப்படிப்பட்டதுதான். ஒருகாலத்தில் உலகமெங்கும் தேமதுரத் தமிழோசை பரவி இருந்தமை பல சான்றுகளால் அறியப்படுகின்றது. உலக நாடுகள் பலவற்றில் தமிழர்கள் சென்று வாழ்ந்து தங்கள் மொழி, கலை, பண்பாடு, சமயம் முதலிய அனைத்தையும் பரப்பினமை பல வரலாற்றுக் குறிப்புக்களால் நன்கு வலியுறுகின்றது. இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்தே பாரதியார் தமிழ் மொழியை, "வானம் அளந்தது அனைத்தும் அளந்திடும் வண்மொழி வாழியவே" என்று பாடினார்.

பாரதியார் என்ன? இற்றைக்குப் பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்பே சேக்கிழார், "ஞாலம் அளந்த மேன்மைத் தெய்வத் தமிழ்" என்று பாடினார், இவையெல்லாம் வெறும் புனைந்துரைகள் அல்ல; முழு உண்மைகளே. என்றாலும் அவை இன்று புனைந்துரை போலவும், சில பழங்கதைகள் போலவும் காணப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம், தமிழ் மக்களது கள்ளம் கபடற்ற உள்ளத்தினாலோ அல்லது அளவு கடந்த தந்நம்பிக்கை காரணமாகக் கவலையற்று உறங்கிய உறக்கத்தினாலோ பிறமொழி புகுந்து ஆட்சி செய்யத் தொடங்கியதே. அதனால், தமிழ் முன்னை நிலையை அடைய வேண்டுமெனப் பலர் கனவு காணவேண்டியதாயிற்று.

அவர்கள் கண்ட இருகனவுகளில் ஒன்று நனவாகி விட்டது. அஃது இந்தியநாடு விடுதலே பெற்றுத் தன்னுரிமையுடன் விளங்குவது. இனி மற்ருெரு கனவாகிய 'தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவவேண்டும்' என்ற கனவும் நனவாவதற்குரிய அறிகுறிகள் பல காணப்படுகின்றன. உலக நாடுகள் பலவற்றில் உள்ள அறிஞர் பலர் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்கு ஆவன செய்ய முற்பட்டுப் பன்ஞட்டுத் தமிழ்க் கழகம் நிறுவி அதன் வழியாக உலகத் தமிழ்மாநாட்டினே அவ்வப்பொழுது மிகச் சிறந்த வகையில் ஆங்காங்கு நடத்தி வருகின்றனர். இரண்டு மாநாடுகள் நடைபெற்ற பின்பு மூன்ருவது மாநாடு அண்மையில் பிரஞ்சு நாட்டில் பாரிசு நகரத்தில் நடைபெற்றமை உலகமறிந்தது. நான்காவது உலகத் தமிழ்மாநாடு 1973 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் நடைபெறப் போவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இவையெல்லாம் தமிழ் உலகெங்கும் பரவுதற்குரிய நல்ல பல வாய்ப்புக்களேத் தருவனவாகும்.

தமிழ்ப் பற்றுடையோர் கண்ட கனவின்படி தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் அதே சமயத்தில் சைவப் பற்றுடைய அன்பர்கள் காண்கின்ற கனவு ஒன்று உண்டு; அது, 'திருநெறிய தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்' என்பதே. இதுவும் புதியதன்று; பழமையானதே.

'திருநெறிய தமிழ்' என்பவை பன்னிரு திருமுறைகள். அவைகளில் முன் நிற்பவை தேவாரத் திருப்பதிகங்கள். 'திருநெறிய தமிழ்' என்ற பெயரும் தேவாரத்தின் முதல் திருப்பதிகத்தில்தான் திருஞானசம்பந்தர் திருவாக்கில் எழுந்தது. 'திருநெறி' என்பதைத் திருமூலரே குறித்துள்ளார். எனினும், 'திருநெறிய தமிழ்' என்று அருளிச்செய்தவர் திருஞானசம்பந்தர்.

'திருஞானசம்பந்தர் காலத்தில் வேதமே எங்கும் பரவி இருந்தது' என்பதை,

" பாரிசையும் பண்டிதர்கள் பன்னூளும் பயின்ரூேதும்
ஓசை கேட்டு
வேரிமலி பொழிற்கிள்ளை வேதங்கள் பொருட் சொல்லும்
மிழலை யாமே "

என அவரே அருளிச்செய்திருத்தலால் அறியலாம்.

திருஞானசம்பந்தரது காலம் முதலாகத் திருநெறிய தமிழாகிய தேவாரத் திருப்பதிகங்களின் ஓசையே எங்கும் பரவி, மக்கள் உள்ளங்களை உருகச் செய்தது என்பதைச் சேக்கிழார் விளக்கும் முறை இது :

உள்ளம் ஆர்உரு காதவர் ! ஊர்விடை
வள்ள லார்திரு வாரூர் மருங்கெலாம்
தெள்ளும் ஓசைத் திருப்பதி கங்கள் பைங்
கிள்ளை பாடுவ ; கேட்பன பூவைகள்.

சுந்தரர் 'திருஞானசம்பந்தர் நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பினர்' என்கின்றார். இதனைச் சிவஞானமுனிவர் தமது காஞ்சிப்புராணத்துள் திருஞானசம்பந்தரைத் துதிக்கும் பாடலில், தேயமெல்லாம் - குரவையிடத் தமிழ்வேதம் விரித்தருளும் கவுணியர்தம் குலதிபத்தை" என்று விளக்கினார்.

'குரவை' என்பது பெண்கள் விளையாடும்பொழுது பலர் ஒன்ருகக் கைகோத்து வளைந்துநின்று ஆடும் ஒருவகைக் கூத்து. இது, 'குரவைக் கூத்து' என்று சொல்லப்படும். இக்கூத்து ஆடும்பொழுது பாடும் பாட்டே 'குரவைப்பாட்டு' எனப்படும். 'சமயாசாரியர்கள் காலத்தில் நமது நாட்டில் குரவையாடும் பெண்கள்கூடத் தேவாரங்களையே பாடி ஆடினர்கள்' என்கின்ருர் சிவஞான முனிவர். அவ்வாருயின், இளஞ்சிறுவர்களும், சிறுமியர்களும்கூடப் போகும்பொழுதும், வரும்பொழுதும், விளையாடும்பொழுதும் பாடியது தேவார திருவாசகங்களையே என்று தெரிகின்றது. இன்று நம் சிறுவர் சிறுமியர்கள் போகும்பொழுதும், வரும்பொழுதும், ஆடும்பொழுதும் என்ன பாடலைப் பாடுகின்ருர்கள் என்பதைச் சொல்லத்தேவையில்லை. ஒரு காலத்தில் வீடுகளிலும், வீதியிலும், மூலை முடுக்குகளிலும் திருநெறிய தமிழோசையே

கேட்டிருந்த நாட்டில், இன்று எங்கும் என்ன ஓசை கேட்கின்றது ? இந்நிலை நீங்கி முன்நிலை வர வேண்டாவோ! அதனால்தான் 'திருநெறிய தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்' என்ற கனவைச் சைவப் பெருமக்கள் காண வேண்டியுள்ளது.

தருமையாதீன முதற்குரவர் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர், 'ஆசையறாய், பாசம் விடாய்' என்று எடுத்துக்கொண்டு, "திருமுறைகள் ஓதாய் மனமே உனக்கென்ன வாய்" என்று அருளிச்செய்தவண்ணம் திருநெறிய தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்தற்பொருட்டு இவ்வாதீனத்தில் இன்று அருளாட்சி செலுத்திவரும் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமணியவர்கள் திருமுறைகளை விளக்கக் குறிப்புக்களுடன் பலருக்கும் கிடைக்கும் வகையில் சிறந்த பதிப்புக்களாக வெளிவரவும், திருநெறிய தெய்வத் தமிழ்மன்றம் நிறுவித் திருநெறிய தெய்வத் தமிழ் மாநாடுகள் பல அவ்வப்பொழுது நடைபெறவும் திருவுளம்பாலித்து வருகின்றார்கள். அவற்றின் வழியாகத் தேமதுரத் தமிழோசையோடு திருநெறிய தமிழோசை உலகமெங்கும் பரவிப் பயன்தரத் திருவருள் முன்னிற்க வேண்டுவோம்.

EXTRACT FROM THE VISITORS' BOOK

Dharmapuram Adhinam

Sri Sattanathaswami Devasthanam Sirkahzi.

"I had a surprise occasion to worship this temple with my family. Somehow or other knowing me the temple Superintendent had taken me around the temple to worship the deity. The temple Supdt. explained to me about the temple administration and maintenance. The temple is neatly maintained. I am much impressed to note about the cleanliness of the temple and arrangements."

(Sd.) ... ...

7—7—'70. District Munsif, Mayuram.

உ

குருபாதம்

குருவருள்

தோத்திரமும் சாத்திரமும்

ஆள் அல்லேன் எனலாமே ?

சிறப்புடைப் பொருள்கள் பலவற்றிலும் அறிவே சிறந்தது. "அறிவுடையார் எல்லாம் உடையர்; — அறிவிலார் என்னுடைய ரேனும் இலர்" என்கின்ருர் திருவள்ளுவர். எனினும் 'அறிவு என்பது எது' என்பதற்கு விடை காண்பது அரிதாகினறது. திருவள்ளுவர் இவ்வினுவிற்குப் பல வகையாக விடை கூறியுள்ளார்.

"சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு"

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு"

"எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு"

இங்ஙனம் பலவகையாக அவர் கூறியிருத்தலேக் காண்கின்ருேம். எனினும் இவை எல்லாவற்றிற்கும் திறவாக அவர் ஒன்று கூறுகின்ருர்.

"அறிவுடையார் ஆவ தறிவார்; அறிவிலார்
அஃதறி கல்லா தவர்"

என்பதே அது. அஃதாவது, 'பின்னர் விளேயக் கூடியதை முனனரே உள்ளவாறு அறிவதே அறிவு' என்பதாம் இது, பொருள்களின் தன்மையை உள்ளவாறு உணர்த்தலாலே உணடாவதாகும் ஏனெனில், தீமை தருவதை நன்மை தருவதாக நினேந்து பற்றினும், நன்மை தருவதைத் தீமை தருவதாக நினேந்து விடுப்பினும் பின் நிகழ்ச்சி முன் கருதியதற்கு முரணுகுமாதலால் அஃது அறிவு எனப்படாது.

அறிவுக்கு எதிரானது அறியாமை: இதுவே 'பேதைமை' எனப்படும். 'புல்லறிவு' எனப்படும் சிற்றறிவும் அறியாமையே.

" பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின் ஏதங்கொண்டு
ஊதியம் போக விடல் "

" நில்லாத வற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை "

என்பனபோலத் திருவள்ளுவர் அறியாமை பற்றிக் கூறுவன யாவும், பொருள்களின் தன்மையை உள்ளவாறு உணராது, மாறுபட உணர்தலாகவே இருத்தல் அறியத்தக்கது. இதனை, "பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரும மருள்" என ஓரிடத்தில் அவர் வெளிப்படையாகவே கூறியுள்ளார். எனவே, பொருள்களின் தன்மையை உள்ளவாறு உணர்வதே அறிவைப் பெறுதலாகும்.

பொருள்களின் தன்மையை உள்ளவாறு உணர வேண்டின், ஆன்றோரது அனுபவ மொழிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நமது அறிவிற்கும், அனுபவத்திற்கும் பொருந்த ஆராய்ந்து உணர்தல் வேண்டும். இவ்வா ஆராயுமிடத்து முதலில் ஒவ்வொருவரும் தம்மைப்பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டு பின்பே பிறவற்றை ஆராய்தல் வேண்டும். தம்மைப்பற்றி ஆராய்தலே 'ஆன்ம விசாரணை' அல்லது 'ஆன்ம சோதனை' என்று சொல்லப்படும். 'விசாரணை, சோதனை' 'ஆராய்ச்சி' என்பன எல்லாம் ஒன்றே. 'ஆன்மா' என்பது, 'தான்' என்னும் பொருளைத் தரும்.

" தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்ற மாகும் இறைக்கு "

" ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு "

என்றாற்போல்வன. ஒவ்வொருவரும் முன்னே தம்மை ஆராய்தல் வேண்டும் என்பதையே குறிக்கும்.

தம்மையே அறியாதவர்கள் பிற பொருளை எவ்வாறு அறிதல் கூடும்? அதனால் முதலில் தம்முடைய தன்மையை நன்கு அறிந்து கொண்டால், அதனாலே பிற பொருள்களின் தன்மையும் உணரத்தக்கனவாகும் என்பதை மெய்கண்டார்,

" தம்மை உணர்ந்து தமைஉடைய தன்னுணர்வார்
எம்மை உடைமை எமை இகழார் — தம்மை
உணரார் உணரார்; உடங்கியைந்து தம்மில்
புணராமை கேளாம் புறன் "

என்று விளக்கினர். ஸ்ரீகுருஞானசம்பந்தரும் தமது சிவபோக சாரத்தில்,

" தன்னை அறியார்; தலைவன் தனை அறியார்;
முன்னை வினையின் முடிவறியார் — பின்னைக்
குருக்களென்று பேரிட்டுக் கொள்ளுவர்கள் ஐயோ!
தெருக்கள் தனிலே சிலர் "

என்று அருளிச்செய்தார். ஆகவே, ஒவ்வொருவரும் முன்னே தம்முடைய தன்மையை ஆராய்ந்து அறிதல் இன்றியமையாதது.

அறிவுடையோர் பலரும் தம்முடைய தன்மையை உண்மையாக ஆராய்ந்து பார்ப்பார்களாயின் தமக்கு உள்ள குறைபாடுகள் நன்கு விளங்குவனவாகும். ஒவ்வொருவருக்கும், 'நாம் எல்லாம் அறிவோம், எல்லாம் செய்ய வல்லோம்' என்ற எண்ணம் இயல்பாக அமைகின்றது. ஆனல், 'அடுத்த கணத்தில் - அல்ல, இப்பொழுதே இவ்விடத்தில் இல்லாமல் வேறு இடத்தில் என்ன நிகழ்கின்றது? வேறு இடம் - அல்ல, இவ்விடத்தே நம்முடன் இருப்பவர் தம் உள்ளத்தில் என்ன நினைக்கின்றார்? நம்முடன் இருப்பவர் - அல்ல, நாமே நினைக்கின்ற நினைப்புத்தானும் சரியான நினைப்புத்தானா?' என்பவை போன்றவைகளை ஒருவராலும் அறிய முடிவதில்லை. இனிப் பிறருக்கல்ல, நம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கோ அல்லது நமக்கோ வருகின்ற துன்பங்களை நம்மால் நீக்கமுடிவதில்லை. உண்மை இவ்வாறு இருக்கும்பொழுது, "நாம் எல்லாம் அறிவோம், எல்லாம் செய்யவல்லோம்" என்று எண்ணுதல் எத்துணைத் தவருன எண்ணமாகின்றது! ஆகவே, ஒன்றை அறிவதும், செய்வதும் உலகில் ஒருவருடைய இச்சையிலும் இல்லை. அனைத்திற்கும் மேற்பட்ட ஒருபெரும் பொருளின் இச்சை வழியேதான் யாவும் நடைபெறுகின்றன என்பதைத் தாயுமானவர் மிக அழகாகப் பின்வருமாறு விளக்குவார்.

ஆராயும் வேளையிற் பிரமாதி யானாலும்
ஐயஒரு செயலுமில்லை ;
அமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்த்ர
ராமென இருந்தபேரும்
நேராக ஒருகோபம் ஒருவேளை வர அந்த
நிறைவொன்றும் இல்லாமலே
நெட்டுயிர்த் துத்தட் டழிந்துளறுவார் ; வசன
நிர்வாகர் என்றபேரும்
பூராய மாஒன்று பேசுமிடம் ஒன்றைப்
புலம்புவார் ; சிவராத்திரிப்
போது துயிலோம் என்ற விரதியரும் அறிதுயில்
போல இருந்து துயில்வார் ;
பாராதி தனில்உள்ள செயலெலாம் முடிவிலே
பார்க்கில்நின் செயலல்லவோ !
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

ஒருவரை, 'இவர் அடக்கம் மிக்கவர், சாந்த மூர்த்தி, பொறுமையே வடிவானவர்' என்றெல்லாம் பலரும் போற்று கின்றனர் ; உண்மையில் அவர் அப்போற்றுதலுக்கு உரிய வரே. ஆயினும், அவருக்கும் ஒருசமையம் பெரியதொரு சினம் மூள்கின்றது ; தம்மையே மறந்துவிடுகின்றார் ; கடு கடுத்த முகத்துடன் கண் சிவந்து பெருமூச்செறிந்து என்ன சொல்கின்றோம் என்று அறியாமல் எவ்வெவ் வார்த்தை களையோ சொல்லுகின்றார். இனி, 'சிறந்த பேச்சாளர்' என்று பெயர்பெற்ற ஒருவர் எக்காரணத்தாலோ ஒரு சிறந்த முதன்மையான கூட்டத்தில் ஒன்று கிடக்க ஒன்றை உளறு கின்றார். 'கேட்பவர்கள், இவர் என்ன பேசுகின்றார் என்று' நினைக்கின்றார்கள். இனி மற்றொன்று. சிவராத்திரியில் சிறி தும் உறக்கமே கொள்ளலாகாது' என்று சிவ வழிபாட்டிலும் பாராயணத்திலும் கருத்தூன்றியிருக்கின்றார் ஒருவர். அவரும் ஒருசமயம் தம்மை அறியாமல் தாம் விழித்திருப்பதாகவே நினைத்துக்கொண்டு சிறிது உறக்கத்தில் ஆழ்ந்து விடுகின்றார். இவையெல்லாம் உலகத்தில் கண்கூடாக நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி கள்தாமே? அவ்வாறு இருக்கும்பொழுது எந்த ஒருசெயலை, 'நான் செவ்வையாகச் செய்து முடிப்பேன்' என்று ஒருவன் சொல்ல இயலும்? இயலாது. ஆகவே, "என் செயலாவது யாதொன்றும் இல்லை ; இனித் தெய்வமே — உன்செயலே

என்று உணரப்பெற்றேன்" என்று இருப்பதுதான் அறிவுடைமையாகின்றது. இவ்வாறு இருப்பதுதான் தம்மை உணர்ந்து தலைவனையும் உணர்தலாகும்

அறிவிலும், செயலிலும் தன் இச்சைவழி நடக்க இயலாத பசுக்களாகிய ஆன்மாக்கள், எல்லாவற்றையும் தானே அறியவும், தன் இச்சைவழி நடத்தவும் வல்லவனாகிய இறைவனுக்கு அனாதியே அடிமையாயுள்ளதுதான். பின்னும் என்றும் அடிமைப்படுவதுதான். அவ்வாறு இருக்க அத்தன்மையை யாரேனும் ஒருவர் அறிவிப்பாராயின் நான் அத்தன்மையன் அல்லேன்' என்று சொல்லுதல் கூடுமோ? கூடாது. ஆயினும் உயிர்கள், 'நாம் இறைவனுக்கு அடிமையல்லோம்; நம் இச்சைவழியேதான் இருக்கின்றோம்' என்று எண்ணுகின்றன. இது தவறு என்பதையே சுந்தரரது வரலாற்றினாலும், அவரது வாக்கினாலும் இறைவன் உலகிற்கு உணர்த்தியருளினான்.

திருநாவலூரில் அவதரித்து, 'நம்பியாரூரர்' எனப்பெயர் தாங்கி வளர்ந்த சுந்தரர் பண்டு திருக்கயிலையில், 'என்னை உலகர்வழிச் செல்லாது தடுத்து ஆட்கொள்ளவேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொண்ட வண்ணம் அவர் திருமணம் கொள்ளுபபொழுது இறைவன் மணப்பந்தலில் கிழவேதியனாக வந்து மணவினை தொடங்குதற்குமுனனே, 'எனக்கும் உனக்கும் உள்ள ஒரு வழக்கினை முடித்தபின்பே நீ உன் மணவினையை முடித்தல் வேண்டும்' என்று சொல்ல, நம்பியாரூர், 'இந்த வேளையில் வழக்குப் பேசவந்த உமது வழக்கு யாது' என்று கேட்க, அவையில் உள்ள அனைவரையும் நோக்கி, 'இந்நாவலூரன் எனக்கு அடிமை; இதனை இவன் உடன்படுதல் வேண்டும்; இல்லையேல் நீங்கள் உடன்படச் செய்தல் வேண்டும்' என்றான். நம்பியாரூரர் சினங்கொண்டு 'அந்தணர் அடிமை செய்தல் என்பதை இவர் தாம் சொல்லக் கேட்கின்றோம்; இவருக்குப் பித்துப் பிடித்திருக்குமோ' என்று சொல்லிச் சிரித்தார். கிழவராக வந்த இறைவன், 'ஏடா, சிரிக்க வேண்டா; உன் பாட்டன் எழுதிக்கொடுத்த அடிமை ஓலை இதோ இருக்கின்றது' என்று சொல்ல, நாவலூரர், 'அடிமையோலையா, காட்டும் பார்க்கலாம்' என்று நெருங்கக் கிழவர் ஓடத்தொடங்கினார். இருவரும் ஓட, ஆரூரர் ஓரிடத்தில் அவ்வோலையைப் பற்றிக் கிழித்தெறிந்தார்.

கிழவனார், 'முறையோ! முறையோ!' என்று முறையிட்டுத் திருவெண்ணெய்நல்லூர் மன்றத்தில் சென்று வழக்காடி வென்றார். தோற்ற நம்பியாரூரர் தம் அடிமை நிலையை உணர்ந்து தம்மைப் பணிகொள்ள வந்த தலைவனை அறிய முயலும்பொழுது இறைவன் அவருக்குத் தனது உண்மைக் காட்சியை வழங்கியருள, நாவலூரர் அன்பு கரைகடந்து பெருகத் தாய்ப்பசுவைப் பிரிந்த கன்றுபோல் அழுது, 'இனி யான் செய்யும் பணியாது' என, 'நமக்குப் பாட்டே அர்ச்சனை; அதனால் நம்மைப் பாடுக' என, 'எப்படிப் பாடுவேன்' என்ற பொழுது, 'நீ நம்மைப் பித்தன் என்று கூறிய அதனையே கொண்டு பாடுக' என நாவலூரர், பித்தா பிறைசூடி எனத் தொடங்கி 'என்னை வலிய ஆட்கொள்ளவந்த வள்ளலே, உனக்கு நான் முன்பே ஆளாய் இருக்க, அதனை நீ நினைவூட்டியபொழுதும் ஆளல்லேன் — அடிமையல்லேன் என்று மறுத்து வாதிட்டது தகுமோ' என்று பலபடியாகப் பாடித் துதித்தார். இறைவன், மேலும் பாடும் பணியையே அவருக்கு அளித்து மறைந்தருளினான்.

இவற்றால் உயிர்கள் இறைவனுக்கு 'அன்றும் இன்றும் என்றும் அடிமையே; அவன் ஆண்டவனே' என்பது விளங்கும். இவ்வுண்மையை மெய்கண்டார் தமது சிவஞான போதத்துள்,

"இனிச் சங்காரமே முதல் என்றது,
சுட்டுணர்வுடைய பிரபஞ்சம், சுட்டுணர் வில்லாத
சங்காரத்தின் வழியல்லது
சுதந்திர மின்றி நிற்றலான்"

"ஒன்றலா ஒன்றால் உளதாகி நின்றவா
றென்றலா ஒன்றில்அவை ஈறுதல் — ஒன்றலா
ஈறே முதல்; அதனின் ஈறலா ஒன்றுபல
வாறே தொழும்பாடும் அங்கு"

என்று விளக்கினார்.

இத்தொழும்பாகும் நிலையையே திருவள்ளுவர், "சிறப் பென்னும் செம்பொருள் காண்பது" எனவும், "சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகல்" எனவும் கூறினார். இத்தகைய சாத்திர விளக்கங்களால் தோத்திரத் திருப்பாடல்களின் உண்மைப் பொருளை உணர்ந்துகொள்ளுதல் பெரும்பயன் தருவதாகும்.

மெய்கண்டார்

செஞ்சொற்கொண்டல், புலவர்,

திரு. சொ. சிங்காரவேலன் M. A., Dip. Ling.

(மலர் 29, இதழ் 8, பக்கம் 433 இன் தொடர்ச்சி)

கடந்தோர்க்கும் வழிபாடு வேண்டு மிங்கே ;
கையெடுத்துப் பரவுதலும் வேண்டும் ; அன்பே
இடந்தோறும் அடியார்கள் கூட்டம் கூடி
இணைந்திடிலே என்றிறுதி நூற்பாக்கூறி,
மடந்தவிர்ந்தே அறிவுநலம் பூக்க நல்ல
மாணெறிகள் காட்டியவன் திருநூல் கூறும்
இடந்தோறும் நெஞ்சாழ வேண்டு மன்றோ ?
எனிலன்றோ சைவரெனல் உண்மை ஆகும் ! (18)

பொய்கண்டார் பலர்வாழும் உலக மீதில்,
புறங்கண்டார் அஞ்ஞான இருட்டை அன்றே !
மெய்கண்டார் தத்துவத்தின் வழியே ஓங்கும்
மெய்கண்டார் ; அருளுருவாம் மெய்யே கொண்டார் ;
வையகத்தில் ஆணவத்தின் வடிவம் என்ன
வழங்குகளென் றுரைத்துவந்த அருணந்திக்குக்
கைவிரலால் சுட்டியவர் ஐயம்போக்கக்
கால்வீழ்ந்தே கண்ணீராற் கழுவ லானார். (19)

பல்லக்கில் ஏறிவந்த அருணந்திக்குப்
பல்லக்குத் தேவையில்லை ; பரிவாரங்கள்
சொல்லடுக்கத் தலைநிமிர்ந்து பட்டாடைகள்
சுமந்துவந்த அருணந்தி தலைகவிழ்ந்தார்.
பல்லாண்டு பனுவல்பல கற்றுணர்ந்து
பண்டிதராய்த் தருக்கிநின்ற பான்மை ஓடி,
எல்லாண்ட பெருந்தகையாம் மெய்கண்டாரின்
இளம்பாதப் போதுகளில் உளந்தாழ்ந்தாரே. (20)

முதியபெரும் புலவரிவர் சீடர் ஆனார்.
　　மூதறிஞர் சிவஞான போதத்திற்குட்
பொதிபொருளைச் சிவஞான சித்தியாராய்ப்
　　பொருந்தவுரை விரித்தழகுப் பனுவல் செய்தார்.
மதியழகின் அனுபவமே பின்னால் வந்த
　　மறைஞான சம்பந்தர் வழியே, தில்லை
வதிந்திருந்த உமாபதியார் மருங்கு சார,
　　வழிவழியாம் மரபுநிலை வளர்ந்த தன்றே. (21)

பதினான்கு சாத்திரமாம் பனுவல் இங்கே
　　பரவுகின்ற சித்தாந்த நெறி விளக்கும் ;
விதிமுறையின் தோத்திரங்கள் வளர்ந்த பின்னே
　　வெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்டான் தந்த உண்மை
பதிபசுபா சம்என்னும் பொருளை இந்தப்
　　பாரறிய விளக்குகின்ற மெய்ம்மை கண்டு
அதிசயித்தார் பிறரெல்லாம் ; தமிழைக்கற்ற
　　ஆங்கிலரோ விழிதிறந்தே தேவர் ஆனார் ! (22)

போப்புரைத்தான் திராவிடத்தின் புதிய பேறு
　　பொலிவுடைய சித்தாந்த சைவம் என்றே !
காப்புரைத்தான் தமிழனல்லன் ; கடல்கடந்தே
　　கருதுகின்ற புறச்சமயப் பாதை நின்றோன் !
கூப்புரைத்தான் மனங்கொண்டே, சுருக்க மாகக்
　　கூறிநின்ற சிவஞான் போதமென்ற
காப்புரைத்தான் திருவடிகள் 'வாழ்க' என்றே
　　கருதிடுவீர் கைக்கொள்வீர், வாழி என்பேன் ? (23)

வடமொழியின் வேதத்தே நடுவணுள்ள
　　வாய்மொழியே மெய்கண்டான் மலர்வாய் வந்த
திடமுடைய சிவஞான போதம் என்றே
　　தெளியாதார் கூறுமுரை செவிக்கொள் ளாதீர் !
நடமாடும் பெருமான்சீர் உளத்தே நின்று
　　நடமாட, முதனூலாய், தமிழில் வாய்மைக்
கடமாரும் தமிழ்வேழம் தந்தவேதம்
　　கையெடுப்பீர் ! வாழிஇந்த முதனூ லென்பீர் ! (24)

ஆரியத்தின் மீதெனக்குக் காய்ச்சல் இல்லை ;
　　அண்டைமொழி ; ஆனாலும் உண்மை வெல்லும்
காரியத்தைச் சொல்லுவதில், பெரியீர் ! என்றன்
　　கணக்கறிவீர் ! தமிழ்முதனூல் தன்னை, 'வேறு

பாரிதெனக்' காட்டுகின்ற பாதகத்தைப்
பரிந்துரைப்போர் எவரேனும் அவர்க்குச்சொல்வேன்!
சீரியனெம் மெய்கண்டான் ஞானத்திற்குச்
சிறுமையினை நினையாதீர் ; புறம்செல் வீரே ! (25)

சிற்றுரையும் பேருரையும் விரித்துக் கூறித்
தெளிவிக்கும் பெரும்பேறு பின்னோர் பெற்றார்.
வெற்றுரையே பலபெருக்கி, திராவிடத்து
வேதமிதைப் பொதுமக்கள் உணரக்காட்டிக்
கற்றுணரச் செய்யாமற் பேழை தன்னிற்
கனவயிரந் தனைக்காப்போர் போலக்காத்து
முற்றுணர்ந்தோர் பலர்மூடி வைத்த தாலே,
முழுதுமிங்கே அறிந்தோரும் சிலரே ஆனார். (26)

'சாப்பாட்டுச் சைவ'மிங்கே தேவை யில்லை!
சான்றாண்மைச் சைவமன்றோ தழைக்க வேண்டும்!
கூப்பாட்டுப் புரட்டினிலே சைவம் என்ற
கோயிலிங்கு நிமிராதாம்: ஆத லாலே,
நாப்பாட்டுப் பாடிடவும் நெஞ்சி னுள்ளே
நலமாரும் அன்புநெறி ஓங்கி நின்றே
பூப்பாட்டாம் என்றுணர்ந்தே மூவர் கூறும்
பொற்பாட்டை நற்பாட்டை ஓதீர் நன்றே ! (27)

சீர்ப்பாட்டை மறவாமல், மெய்கண்டாரின்
திருப்பாட்டை உளங்கொண்டே, வையந்தன்னில்
நேர்ப்பாட்டை யீதென்ற உண்மை ஓர்ந்து
நெடும்பாட்டை பலஓடி வீண்போக்காமல்,
யார்ப்பாட்டைக் கேட்டாலும் செவிகொடாமல்
ஆர்ப்பாட்டஞ் செய்யாமல் அடங்கி நின்றே
வேர்ப்பாட்டை, வித்தாகும் பெரியபாட்டை
வியன்பாட்டைச் சிவஞானப் பாட்டைப்பாடீர் ! (28)

சிவஞான போதத்தை உள்ளம் கொள்ளச்
செய்குவதே மெய்கண்டான் திருவடிக்குத்
தவஞானத் தமிழகத்தின் கைம்மாறாம் ;
தலைநலமாங் கலைநலமே செழித்த சான்றீர் !
நவஞான நுட்பத்தின் நன்மை எல்லாம்
நணுகுகின்ற ஓர்அளவைத் தமிழின் பேழை !
அவஞானம் தொலைத்துண்மை நெறியைக் காட்டும்
அகவிளக்குச் சுடர்நெறியில் நடப்போம் நாமே ! (29)

ஜோதிர் மகாலிங்கம்

தவத்திரு. சோமசுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகள்

இறைவன் அறிவுமயமாக அறிவே உருவாக உள்ளவன். அறிவு ஒளிவடிவாக இருப்பது. ஆகவே, நமது ஆன்ருேர்களும், சான்ருேர்களும் சோதியாய், சுடராய், சூழொளி விளக்காய் இறைவனைக்கண்டு அனுபவித்தனர்; நமக்கும் அறிவித்துள்ளனர். ஆண்டவன், ஆதியும் அந்தமுமில்லா அரும் பெரும் சோதியாய்த் தோன்றிய நிகழ்ச்சியைச் சிவ மகா புராணமும், ஏனைச் சிவபுராணங்களும் கூறுகின்றன.

திருமாலின் உந்தித் தாமரையில் தோன்றிய பிரமன், தன் தந்தையாகிய திருமாலைப்பார்த்துப் படைப்புக்கடவுளாகவுள்ள யானே பரம்பொருள் என்ருர். பிரமனைத் தன் சக்தியிலே தோற்றுவித்து உலகமனைத்தையும் காக்கும் கடவுளான திருமால் தானே பரம்பொருள் என்ருர். இருவரும் பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்று உணரும் மருள் வயப்பட்டுள்ளமையை அறிந்த சிவ பரம்பொருள், ஆதி நடு அந்தமிலா அளவில் சோதிப் பிழம்பாய் இருவருக்கும் இடையே தோன்றி தாமே பரம்பொருள் என்பதை உணர்த்திஞர். உணர்த்தியும், இருவரும் தெளிவடையாதவராய் அச்சோதியின் அடியையோ அல்லது முடியையோ காண்பவரே நம்முள் பெரியவர் எனத் தருக்கினர். திருமால் பன்றி வடிவெடுத்து அடியைக் காண்பேன் என பூமியை அகழ்ந்து சென்ருர். பிரமனே அன்னப் பறவை வடிவெடுத்து முடியைக் காண்பேனென விசும்பிற் பறந்து சென்ருர். இருவரும் தேடிக்கொண்டே இருக்கின்றனர்; இன்னும் கண்டார்களில்லை. இதனை அப்பர் அடிகள்,

“ தேடிக் கண்டு கொண்டேன்
திருமாலொடு நான்முகனும்
தேடித் தேடொணுத் தேவனை என்னுளே
தேடிக் கண்டு கொண்டேன் ”

என்ற திருஅங்கமாலைத் திருப்பாட்டால் தெளிவிக்கின்ருர்.

இங்ஙனம், சோதிப் பிழம்பாய்த் தோன்றிய இடமே திருவண்ணுமலை. அவ்வண்ணுமலை இன்னும் செம்மை நிறத்துடன் செம்மாந்திருப்பதே சிறந்தசான்று. இதே வரலாற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு விளங்குபவைதாம் துவாதச ஜோதிர்லிங்கத் தலங்கள்.

துவாதசம்; துவம் - இரண்டு. தசம் - பத்து. எனவே பன்னிரண்டு தலங்கள் என்பது இதன் பொருளாம். சோமநாதம், மல்லிகார்ச்சுனம், உஜ்ஜைனி மகாகாளம், துங்காரம், வைத்தியநாதம், பீமசங்கரம், இராமேச்வரம், நாகேசம், விசுவேசம், திரியம்பகம், கேதாரம், கும்மேசம் என்பன பன்னிரு ஜோதிர்லிங்கத் தலங்களாகும்.

1. சோமநாதம் :

சௌராஷ்டிரம் எனப்படும் பம்பாய் நகரத்தை அடுத்த குஜரத் மாநிலத்தின், கத்தியவார் தீபகர்ப்பத்தின் தென்கரையில் அமைந்த பட்டினமாக விளங்குவது சோமநாதம். பன்னிரு ஜோதிர்லிங்கத் தலங்களுள் முதன்மையாக வைத்து எண்ணப்படும் சிறப்பு மிக்கது. வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கது. மொகலாய மன்னர்களால் பதினுன்கு முறை கொள்ளையிடப் பெற்றும், தற்காலத்தில் சர்தார் வல்லபாய் படேல் அவர்கள் முயற்சியால் கோடிக்கணக்கில் செலவு செய்து திருப்பணிகள் செய்யப்பெற்றுப் பொலிவுடன் திகழ்கிறது. இக்கோயில் கோட்டை வடிவில் அமைந்துள்ளது. இத்தலத்தை வழிபட்டோர் முற்பிறப்பை உணர்வர். பிரதான லிங்கம் பூமிக்கடியில் மறைவாக உள்ளது. இரண்யா முதலிய ஐந்து நதிகள் சோமநாதத்திற்கு அருகில் பாய்கின்றன. முத்தியளிக்கும் ஏழு தலங்களுள் முக்கியமானது.

சோமன் எனப்படும் சந்திரன் ரோகிணியிடம் மட்டும் அன்பு செலுத்தியதனுல் தட்சனுல் சாபம் பெற்ருன். சாப நீக்கம் பெறுவதற்குப் பிரமதேவன்கட்டளைப்படி இத்தலத்தில் சிவபெருமானைக் குறித்துப் பத்துகோடிமுறை 'மிருத்யுஞ்சய' மந்திரத்தை செபித்தான் சோமன். சிவபரம்பொருள் வெளிப்பட்டுச் சந்திரனுகிய சோமனுக்கு வளரவும் தேயவும் அருள் வழங்கினுர். சோமன் அருள்பெற்ற தலமாதலின் சோமநாதம்

எனப்பெற்றது. சோமவாரத்தில்வரும் அமாவாசை இரவும், சிவராத்திரியும் இத்தல வழிபாட்டிற்குச் சிறந்த காலமாகக் கருதப்படுகிறது.

2. மல்லிகார்ச்சுனம் :

அர்ச்சுனம் - மருதமரம். குப்த பரம்பரையில் வந்த இளவரசி சந்திராவதி என்பவர் மல்லிகை மலர் கொண்டு இங்குள்ள இறைவனைப் பூசித்தமையாலும், அர்ச்சுனவிருட்சம் (மருதமரம்) தல விருட்சமாக இருப்பதாலும் மல்லிகார்ச்சுனம் எனப் பெயர் பெற்றது இத்தலம். இது ஸ்ரீசைலம், மல்லிகார்ச்சுனம், (தேவாரத்துள்) திருப்பருப்பதம் எனவும் வழங்கப் படுகிறது. இது பாரதநாட்டின் நடுவிடமாகிய ஆந்திரமாநிலத்தின் பம்பாய் நகரத்திலிருந்து சில கல் தொலைவில் உள்ளது.

மருத மரத்தைத் தலவிருட்சமாகக் கொண்ட முத்தலங்களுள் இது வடக்கில் உள்ளது. தெற்கில் நெல்லை மாவட்டத்தில் புடார்ச்சுனமும் (திருப்புடைமருதூர்), தஞ்சை மாவட்டத்தில் இவ்விரண்டிற்கும் நடுவிலிருப்பதாய் மத்தியார்ச்சுனமும் (திரு இடை மருதூர்) உள்ளன. சோதிர்லிங்கத் தலங்களுள் மூவர் தேவாரமும் பெற்ற சிறப்புடைத்தலம் இது. ஞானசம்பந்தர் 'சுடுமணி உமிழ் நாகம்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தாலும், நாவரசர் 'கன்றினூர் புரங்கள் மூன்றும்' என்னும் பதிகத்தாலும், நாவலர்கோன் 'மானும் மரையினமும்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தாலும் போற்றி வழிபட்டுள்ளனர்.

நந்தி பர்வத (மலை) வடிவமாகி சிவபெருமானைத் தாங்குவதால் பருப்பதம் எனப் பெற்றது. உலகத்தை முதலில் சுற்றி வருபவருக்கே முதலில் திருமணம் என விநாயகருக்கும், முருகனுக்கும் பெருமானும் பிராட்டியும் ஒரு போட்டியமைத்தனர். விநாயகர் அம்மையப்பரை 'அம்மையப்பரே உலகுக்கு அம்மையப்பர்' என்ற கருத்தொடு இருவரையும் ஏழுமுறை வலம் வந்து போட்டியில் வெற்றிபெற்று சித்தி, புத்தி இருவரையும் திருமணம் புரிந்துகொண்டார். உலகம் முழுவதும் சுற்றி வந்த முருகன் விநாயகர் வெற்றியுற்றது கண்டு சினமுற்றவராய் கிரவுஞ்சகிரிக்குச் சென்று பிரமசாரியாய் வாழ்கிறார். தாய் தந்தையர் தேடி வந்தனர்; வருவதையறிந்த முருகன் மேலும், அப்பாற் செல்ல, தேவர்களின்

வேண்டுகோட்படி மூன்று யோசனை தூரத்தில் தங்கினர். இவரைத் தேடிவந்த அம்மையப்பர் தங்கிய இடமே ஸ்ரீசைலம் என வழங்குகிறது. கயிலை மலைக்குச் சமமாக எண்ணப் படுகிறது. அமாவாசையில் சிவனும், பௌர்ணமியில் அம்மை யும் குமரனைச் சென்று கண்டு மகிழ்வதாகத் தல ஐதீகம். லிங்காயத்துக்களான வீரசைவர்கள் இத்தலத்தை பூகைலாசம் எனப் பெரிதும் போற்றுகின்றனர். இது கிருஷ்ண நதிக் கரையருகில் உள்ளது.

3. மகாகாளம் :

உஜ்ஜைனி ஏழு மோட்சத் தலங்களுள் ஒன்ருகிய அவந்திகா எனப்படுவது. மத்தியப் பிரதேசத்தில் அமைந் துள்ள சோதிர்லிங்கத் தலமாகும். இத்தலம் பண்டைக் காலத்தில் அமராவதி, அவந்திகா என வழங்கியது. மாளவ தேயத்தின் தலைநகர். விக்கிரமாதித்தனும், அவனுக்கு எதிரி யாகிய சாலிவாகனனும் தோன்றிய இடம். இவ்விருவர் பெயராலும் சகாப்தங்கள் தோன்றியுள்ளன என்பது குறிப் பிடத்தக்கது. காளிதாசன், தண்டி முதலிய புலவர்கள் வாழ்ந்த இடம். இரு காளிகோயில் இங்கே சிறப்புறத் திகழ் கின்றன. மகாகாளருடைய திருக்கோயில் சிப்ரா நதிக்கரை யில் அமைந்துள்ளது. பன்னிரண்டு ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை வரும் கும்பமேளா இங்குதான் நடக்கிறது.

அவந்தி தேசத்தில் வேதப்பிரியன் என்ற அந்தணரின் குமாரர்கள் நால்வரும், சிவபூசைச் சிறப்பாலும் நல்லொழுக்கத் தாலும் அந்நாட்டை வளமுடையதாக்கினர். அப்பொழுது, இரத்தினமாலா என்ற மலையிலிருந்து வந்த தூஷணன் என்ற அரக்கன் எங்குமே நன்மை நடக்க வொட்டாது தடுத்தனன். பல ஊர்களிலும் உள்ள அந்தணர்கள் ஒன்று கூடி வேதப் பிரியனின் குமரர்களோடு சேர்ந்து இவ்வரக்கனை அழிக்க வியலாது என்று கருதியவர்களாய் நாள்தோறும் பார்த்திவ பூசை செய்து வந்தனர். அவர்கள் நாள்தோறும் பூசை செய்வதற்கு மண் எடுத்த இடம் பெரிய குளமாக ஆயிற்று. அந்தணர்கள் யாவரும் பூசை புரிந்து தியானத்தில் இருக்கும் போது தூஷணன் என்னும் அரக்கன் அவர்களைத் துன்புறுத் தத் தொடங்கினன். அப்பொழுது அக்குளத்தினின்றும்

மகாகாளேஸ்வரர் தோன்றி அரக்கரை அழித்து அமரர்களைக் காத்தார். அவர்கள் வேண்டுகோட்படி சிப்ரா நதிக்கரையிலேயே இறைவன் எழுந்தருளினர்.

4. ஓங்காரம் :

நர்மதா நதியும் காவேரி எனப்படும் நதியும் சங்கமமாகி ஓடிவரும் அமைப்பு ஓங்கார வடிவமாக உள்ளதால் இத்தலம் ஓங்காரம் எனப்பெற்றது. மத்தியப் பிரதேசத்தில் நர்மதை நதிக்கரையில் அமைந்துள்ளது. நர்மதா நதியில் பல நிற முள்ள சிவலிங்க பாணங்கள் கிடைக்கின்றன. கங்கை யாற்றின் இடது கரைமட்டுமே புனிதமானது என்பர். ஆனல் நர்மதையின் இரு கரைகளுமே புனிதமானதாகக் கருதப் படுகிறது. இப்புண்ணிய நதி இத்தலத்தில் பிரணவ வடிவாக ஓடுவது சிறப்பாகும்.

விநாயகர் ஐந்து முகத்துடன் காட்சியளிக்கிறர். விந்திய மலே, மேருமலேபோல் சிறப்புறவேண்டி, நாரதர் சொற்படி சிவபூசை செய்யக்கருதி ஓங்கார ரூபமாய் ஒரு எந்திரம் அமைத்துப் பார்த்திபலிங்கபூசை ஆறுமாத காலமியற்றி வரம் பெற்றது. இதுவே ஓங்காரேச்சுவரம் ஆயிற்று என்பர்.

5. வைத்தியநாதம் :

இத்தலம் ஆந்திர மாநிலத்தில் (ஹைதராபாத்) முற்காலத்தில் இருந்தது. தற்போது மகாராஷ்டர மாநிலத்தில் விளங்குகிறது. மாபெரும் தூண்களுடன் மரவேலேப்பாடுமிக்கதாகச் சிறந்து விளங்குவது இக்கோயில். தென்னட்டில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள வைத்தியநாதர் ஆலயத்தைப் போலவே முடி இறக்குதல், மாவிளக்குப் போடுதல் போன்ற பிரார்த்தனைகளே மக்கள் நிகழ்த்துகின்றனர்.

சாமகானம் இசைத்து சிவனருள் பெற்ற இராவணன், அவரிடமிருந்து ஆத்மலிங்கத்தைப் பெற்று இலங்கைக்கு எடுத்துச் செல்ல முற்பட்டான். இயலாமையினுல் சிவபெருமானிடம் முறையிட, அதனை அவர் இருபிளப்பாக்கிக் காவடியில் வைத்துச் செல்ல அருளினர். அவ்வாறு தூக்கிச் சென்ற இராவணன் இத்தலத்திற்கு வந்தவுடன், சிறுநீர் கழிக்க

வேண்டியிருந்ததால், அருகில் நின்ற சிறுவனிடம் காவடியைக் கொடுக்க சிறுவனாக வந்த விநாயகர் காவடியைக் கீழே வைத்து மறைந்தார். முற்பகுதிப் பிளப்பு கோகரணத் தலமாகவும், பிற்பகுதிப் பிளப்பு இத்தலமாகவும் விளங்கலாயிற்று.

6. பீமசங்கரம் :

இத்தலம் மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் பம்பாயில் இருந்து 60 கல் தொலைவில் உள்ளது. காட்டின் நடுவிடத்தில் உள்ளது. ஆலயம் தற்போது சிறிது சிதைந்துள்ள நிலையில் காணப்படுகிறது. ஆலயம் சிறியது. பீமா நதி இவ்வாலயத்தின் அருகில் உற்பத்தியாகிறது. இங்கே இலிங்கமூர்த்தி ஒரு முழ உயரத்தில் காட்சி தருகிறார்.

கும்பகர்ணனுக்கும் கற்குடி என்ற அரக்கிக்கும் பிறந்த பீமன் என்ற அசுரன் பிரியதர்மன் என்ற அரசனின் சிவபூசையைத் தடுத்து அவனைக் கொல்ல முயன்றபோது இறைவன் அவ்வரசன் பூசித்த மண்ணாகிய சிவலிங்கத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு, பீமனைச் சங்கரித்து தேவர் வேண்டுகோட்கிணங்க சாந்தமூர்த்தியாக பிமசங்கரர் என்ற பெயரில் விளங்குகிறார். பீமனைச் சங்கரித்ததால் பீமசங்கரம் என்ற பெயர் பெற்றது இத்தலம்.

7. இராமேசுவரம் :

தமிழ் நாட்டின் தென்பகுதியில் வங்கக் கடலில் அமைந்த ஒரு சிறு தீவாக உள்ளது இத்தலம். கடல்நீராட்டு இத்தலத்தில் சிறப்பு மிக்கது. ஆலயத்துள் பதினான்கு தீர்த்தங்களுக்குமேல் உள்ளன. எல்லாவற்றிலும் கோடி தீர்த்தம் மிக்க சிறப்பு வாய்ந்தது. காசியாத்திரை செய்தவர்கள் இராமேசுவர யாத்திரை செய்தால்தான் யாத்திரை நிறைவு பெற்றுப் பயனடைகின்றனர் என்பது ஐதீகம். தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஜோதிர்லிங்கத் தலம் இது ஒன்றே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஞானசம்பந்தரும், நாவரசரும் பாடியுள்ள நன்மை மிக்க தலம். ஆலயம் மிகப் பெரியது. உலகிலேயே மிகப் பெரிய பிராகாரத்தை உடையது.

இராவணனைக் கொன்ற பழி நீங்குவதற்குக் கழுவாயாக இராமன் மணலால் சிவலிங்கம் அமைத்து வழிபட்ட சிறப்புடைமையின் ராமேச்சுவரம் எனப்பெயர் பெற்றது. இராவணனை அழிப்பதற்கு முன்பு அவனை அழிப்பதற்காகவே இங்குள்ள இறைவனை இராமன் வழிபட்டு அருள்பெற்றார் என்பதும் மற்றொரு வரலாறாகும்.

8. நாகேசம் :

மகாராட்டிர மாநிலத்தில் கோண்டி ரயில் நிலையத்திலிருந்து 14 கல் தொலைவிலுள்ளது நாகேசமென்னும் இத்தலம்.

சிவலிங்கத்தின் கோமுகம் கிழக்கு முகமாக இத்தலத்தில் திரும்பியுள்ளது. நாமதேவ சுவாமிகளின் பெருமையை வெளிப்படுத்துவதற்காக இறைவன் இவ்வாறு திரும்பியுள்ளார் என்பது ஐதீகம். சிவலிங்கம் ஒரு மலைக்குகைக்குள் இடம் பெற்றுள்ளது.

மோகினி வடிவங்கொண்ட திருமாலும், பிட்சாடனர் வடிவங் கொண்ட சிவபெருமானும் தாருகாவனம் சென்ற வரலாறு இத்தலத்தொடு தொடர்பு படுத்திப் பேசப்படுகிறது. அயோத்திக் கருகிலுள்ள சரயு நதிக்கரையில் நாகேசுவரர் என்ற பெயரோடு ஒரு சிவலிங்கமுண்டு. இதனையே நாகேசம் எனச் சிலர் கூறுவர். ஆனால் வரலாற்றுப்படி ஔண்டாவிலுள்ள சிவலிங்கமே ஜோதிர்லிங்கம் என உறுதிப் படுத்தப் பட்டுள்ளது.

9 விசுவேசம் :

வருணை, அசி என்ற இரு நதிகளின் சங்கமத்திற்கு இடையில் உள்ளதால் இத்தலம் வாரணாசி எனப்பட்டது. கர்மங்களைப் போக்குவதாலும், சிவஞானத்தால் உயிர்கள் ஒளிபெறுவதாலும் காசி எனவும் பெயர் பெற்றது. இது உத்தரப் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ளது. முத்தி தரும் தலங்களில் இதுவும் ஒன்று. கங்கை இத்தலத்தில் உத்திரவாகினியாகச் (வடக்கு நோக்கி) செல்கிறது. இவ்வாறு செல்வது சிறப்புடையதாகும். கங்கையின் மேற்குக் கரையில் அமைந்

துள்ளது இப்புனிதத்தலம். கங்கைக் கரையில் விசுவநாதர் ஆலயமும், கேதாரநாதர் ஆலயமும் சிறப்புடையவை. வருணை, அசி என்ற இரு நதிக்கும் இடையில் 64 தீர்த்தக் கட்டங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் மணி கர்ணிகா கட்டம் மிகச் சிறந்துள்ளது.

அன்னபூரணி, விசாலாட்சி, காலபைரவர், துண்டிராஜ கணபதி முதலிய மூர்த்திகட்குத் தனித்தனிக் கோயில்கள் உள்ளன. இத்தலத்தில் இறப்பவர்கள் முத்தி பெறுவர் என்பது ஐதீகம்.

10. திரியம்பகம் :

மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் நாசிக்கிலிருந்து தென்கிழக்கில் உள்ளது இத்தலம். பிரமகிரி என்ற மலையைச் சார்ந்துள்ளது. இம்மலையில் கோதாவரி அகல்யா, வைதர்ணு, மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் கங்கை ஆகியவை உற்பத்தியாகின்றன. அங்குள்ள காட்டில் மூன்று லிங்கங்கள் மூன்று கண்போலுள்ளன. இதனால் திரியம்பகம் எனப் பெயர் வந்ததென்பர்.

பிரமன் சிவபெருமானின் திருமுடியைக் கண்டதாகப் பொய் உரைத்ததால் அவனை மலையாகுமாறு சபித்தார். பிரமனின் தவத்திற்கிரங்கி பேதபாவனையின்றி பிரமகிரியில் இருப்பதாக அருள் பாவித்தார். இது காரணமாகவே இம் மலைக்கு பிரமகிரி எனப் பெயர் வந்ததென்பர். அஷ்ட பைரவர் முதலிய திருவுருவங்கள் உள்ளன. மாக்கல்லாலான லிங்கத்திற்குரிய பீடம் மட்டுமேயுள்ளது. பீடத்தின் நடுவில் ஒரு சிறு செம்பு கொள்ளக்கூடியதாகிய ஒரு குழியுண்டு. இதனுள் மூன்று சிவலிங்க வடிவங்கள் இருக்கின்றன. இக்குழியிலிருந்து கங்கை வெளிப்படுகிறது.

11 கேதாரம்.

உத்தரப்பிரதேசத்தில் இமய மலையில் உள்ளது திருக்கேதாரம். தெற்கு நோக்கிய சந்நிதி. திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகிய இருவராலும் பாடப்பெற்ற சிறப்புடையது. ஹரித்துவாரம் வழியாக ருத்திரப் பிரயாகைவரை சென்று, அங்கிருந்து முப்பது கல் தொலைவு நடந்து செல்லவேண்டும்.

குப்த காசி வரை பேருந்துகளில் செல்லலாம். கேதாரம் செல்லும் வழியில் இந்திர நீல பருப்பதம், அனேகதங்காவதம் ஆகிய பாடல்பெற்ற தலங்களையும் தரிசிக்கலாம். 'கேதார' என்னும் சொல் சிவபெருமான் கங்காதேவியை முடியில் வைத்திருக்கிறன் என்பதை உணர்த்தும். கேதாரநாதர் ஆலயம் கடல் மட்டத்திலிருந்து 11,750 அடி உயரத்தில் உள்ளது. இங்குள்ள விஷ்ணுவைத் தரிசித்தால் பத்ரியிலுள்ள நாராயணனைத் தரிசித்த பலன் உண்டு. திருமால் நரநாராயண வடிவத்தில் இருந்து பார்த்திப லிங்கத்தில் சிவபெருமானைப் பூசித்து 'கேதார மலையில்' தேவரீர்! எழுந்தருளியிருக்க வேண்டும்' என்ற பிரார்த்தனைக்கு இணங்க சுவாமி இங்கு எழுந்தருளியுள்ளார் என்பது ஐதீகம். இறைவர் ஏப்ரல் செப்டம்பர் முடிய மனிதர்களால் பூசிக்கப்படுகிறார். அக்டோபர் முதல் மார்ச் முடிய பனியால் மூடப்பட்ட நிலையில் இறைவனுக்குத் தேவ பூஜை நிகழ்கிறது.

12. குஸ்மேசம் :

ஆந்திர மாநிலத்தில் ஔரங்காபாத்தில் இறங்கி இத்தலத்திற்குச் செல்லவேண்டும். சுதர்மன் என்ற அந்தணன் மனைவியான குஸ்மையின்பெயரால் இறைவன் குஸ்மேஸ்வரன் எனப் பெயர் பெற்றான். இங்குள்ள சிவலிங்கம் செந்நிறம் உள்ளதாகக் காட்சியளிக்கிறது. அம்பிகை குங்குமப்பூவால் வழிபட்ட சிறப்புடையது. சுதர்மனின் இரண்டாவது மனைவியான குஸ்மையின் புத்திரன் கொலை செய்யப்பட்டபோது அவள் பூசைக்கிரங்கி இறைவன் அவளுக்கு மகனை எழுப்பியருளிய சிறப்புடையது.

இப்பன்னிரு சோதிர்லிங்கத் தலங்களில் உள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடுதல் சகல பாவங்களையும் போக்கி மனத்திற்கு அமைதியை அளித்து வீட்டுலகையும் நல்கும். இங்கு உள்ள இலிங்கங்களின் பெயர்களை நாடோறும் காலையில் நினைத்த மாத்திரத்தே பாபம் அகன்று நினைத்த செயல் நிறைவேறும் என்பது ஆன்றோர் துணிபு.

இப்பன்னிரு தலங்களுள் வைத்தியநாதம், மல்லிகார்ச்சுனம், ஸ்ரீசைலம், நாகேசம் என்ற நான்கு தலங்கட்கும் மாற்றுத் தலங்களாகத் தமிழகத்தில் வைத்தீஸ்வரன்கோயில்,

திருஇடைமருதூர், சிவசைலம், திருநாகேச்சுரம் என்ற தலங்கள் சிறப்புடன் திகழ்கின்றன. இவற்றுள்ளும் திருஇடைமருதூரில் (மத்யார்ச்சுனத்தில்) எழுந்தருளியுள்ள இலிங்க மூர்த்தியைத்தான் மகாலிங்கம் என்ற பெயரால் அழைக்கிரோம். மற்ற எல்லாத் தலங்களிலும் உள்ள இலிங்க மூர்த்திகளை இப்பெயரால் அழைப்பது வழக்கத்தில் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சோதிர்லிங்கத் தலங்களில் உள்ள இலிங்கங்கட்குக்கூட மகாலிங்கம் என்ற பெயர் அமைத்து அழைக்கப்படவில்லை. இடைமருதில் உள்ள இலிங்க மூர்த்தியை மகாலிங்கம் என்று அழைப்பதோடு 'ஜோதிர் மகாலிங்கம்' என்றும் போற்றி வழிபடுகிரூர்கள் பக்தர்கள். அம்மகாலிங்கப் பெருமானுக்கு மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற இக்காலத்தே அம்மகாலிங்கத்தை வழிபட்டுப் பயனடைவோமாக !

EXTRACT FROM THE VISITORS' BOOK

Dharmapuram Adhinam

Sri Sattanathaswami Devasthanam Sirkazhi

"I have gone round the temple with the Supdt. and worshipped the deities. It has given me lot of mental solace. The 'archanas' were done in an orthdox way to the accompaniment of music. The songs were rendered very well by the Oduvamurthi with great fervour. The temple precincts are maintained excellently and it speaks volumes for the personal interest taken by the Supdt. I am looking forward to another opportunity of visiting the temple."

Sd. Ch. Ramakrishna Rao,

18-7-70

Law Secretary,
Govt. of Pondy.

ஐவாய் வழிசெல்லும் அவா

ஸ்ரீ ராமகதாரத்னம்,

திரு. V. தியாகராஜன்

அழகிய பாத்திரம் வாங்கினால் அதில் தேனே பாலோ வைத்துப் பருகவேண்டும். அதில் குப்பையை நிரப்பிவைக்கலாமா? இறைவனளித்த உடலில் உள்ள புலன்களை நன்னெறியில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று பெரியோர் அறிவுறுத்துவர். அருட்பிரகாச வள்ளலார் தனது புலன்களை நோக்கி "கண்களே! விபூதி தரியாதவரைக் காணாதீர்கள். விபூதி தரியாதவர் ஏதாவது பேசினால்கூட, ஏ! காதுகளே! அடைத்துக் கொள்ளுங்கள்! நாவே! திருநீறிடாதவர் உணவு கொடுத்தால் உண்ணாதே! ஏ! உடலே! திருநீறிடாதவர் தீண்டினால்கூட முள் தைத்தமாதிரி நடுங்கு! கரங்களே! சிவனடியார் எது கேட்பினும் கொடுத்து விடுங்கள்" என்கின்றார். மூக்கு இறைவனது நாமத்தை, மெல்லின எழுத்துக்களுடைய நாமத்தைக் கூறுவதற்குப் புண்ணியம் செய்துள்ளது. பிஞ்ஞகன் என்பது அப்படிப்பட்ட திருநாமம். அதைக்கூறும் பேறு கிடைக்காத மூக்கை,

"புல்லங் கணநீர்ப்புழை யென்கோ! புற்றென்கோ!
சொல்லும் பசுமாட்டுத் துளையென்கோ – நொல்லுஞ்சீர்
வீயாத பிஞ்ஞகப்பேர் மெல்லினத்தின் நல்லிசைதான்
தோயாத நா சித்துளை"

என்பர் ஸ்ரீ ராமலிங்க சுவாமிகள். இறைவனை வழிபட அமர்ந்தால், ஐம்புலன்களும் தடுக்கின்றன. 'உன்னை நினைக்கவே விடமாட்டேனென்கின்றன. உனக்கு மலரிட்டு வழிபடவே இடையூறு செய்கின்றன இந்த ஐம்புலன்களும்:

"ஓரவொட்டார் ஒன்றை உன்ன வொட்டார் மலரிட்டுனதாள்
சேரவொட்டார் ஐவர்"

என்கின்ருர் அருணகிரிநாதர். 'கையானது மலரிட்டு வழி படும்போது, கண் எங்கேயோ பார்க்கின்றது. மனம் வேறு ஏதோ எண்ணங்கொண்டு அலேகின்றது. வாய் என்னவோ பேசிக்கொண்டே பூஜையிலிருப்பதாகப் பொய் பேசுகிறது. வழிபாடு செய்யும்போதே உடம்பு நல்ல காற்று முதலிய சுகபோகங்களே விரும்புகிறது. செவியோ வேறு என்னவோ ஒரு விஷயத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு ஒருமைப்பாடில்லாமல் நான் செய்யும் பூஜையை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளுவாய்! இறைவனே'

கையொன்று செய்ய; விழியொன்று நாடக் கருத்தொன்று எண்ண
பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்கமழும்
மெய்யொன்று சாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்புமியான்
செய்கின்ற பூசை எவ்வாறு கொள்வாய் வினைதீர்த்தவனே.

என்கிருர் பட்டினத்தார். இறைவன் அளித்த உடல் அவனுக்கே உபயோகப்படவேணுமென்று வேண்டுவார் மகாவித்துவான் ஸ்ரீ பிள்ளை அவர்கள்.

ஒப்பில் நின்புகழே கேட்க என்செவிகள்!
ஓங்கு நின்னுருவமே காணத்
தப்பி நின்றனையே பாடிட வாய்!
கைதவாது நின் அடிப்பணியாற்ற
இப்படியுறுமேல் செங்கதிருதயம்
எத்திசையெழினும் மற்றென்னே!
கப்பிணர் தருக்கள் சூழ் திருவானேக்கா
வகிலாண்ட நாயகியே!

— ஸ்ரீ பிள்ளையவர்கள்.

இவ்வாறு இறைவனுக்கே அர்ப்பணம் செய்யப்படவேண்டிய உடல் ஆசைவசப்படுகின்றது. ஆசையே துன்பத்திற்கெல்லாம் காரணம்; அதனுலேயே நம் முன்னோர்கள் "கடவுளிடம்கூட ஆசையை வைக்காதே. கடவுள் வணக்கத்தை எந்தவிதமான பதிலுதவியும் வேண்டாத கடமையாகக்கொள். ஆசைப்பட்டது கிடைக்கவில்லையென்ருல் ஏமாற்றம் காரணமாகத் துன்பமேற்படுகின்றது. ஆசையை விட்டவர்க்குத் தானுகவே கிடைக்கும் நன்மைகள் களிப்பூட்டும்' என்பர்.

ஆசையறுமின்கள்! ஆசையறுமின்கள்!
ஈசனொடாயினும் ஆசையறுமின்கள்!
ஆசைப்படப்பட ஆய்வருந்துன்புங்கள்
ஆசைவிடவிட ஆனந்தமாமே" — திருமூலர்.

"வேண்டத்தக்கதறிவோய் நீ! வேண்டும் பொருள்கள் தருவோய் நீ!" என்றபடி இறைவனுக்கு நமது தேவைகள் தெரியும். குழந்தைக்கு என்ன தேவையென்பதைத் தாய் அறிவாளல்லவா? நாம் ஏதாவது ஆசைப்பட்டு இறைவனை யணுகினால், அஃதை அவனளித்துவிடுகிறான். அதனாலாகும் இன்பத்தை நுகருவதற்கு மீண்டும் பிறப்பெடுக்கவேண்டி வருகிறது. ஆதலால் ஆசை பிறப்பையளித்துவிடும் என்பது குறிப்பு. ஆசைக்காற்று அடித்தால் நாம் பஞ்சாகப் பறந்து விடுவோம். நமது கல்வி கேள்விகள் வீணாகி, முத்தி மார்க் கத்திலுள்ள எண்ணம் நீங்கி ஐம்புலன் வழிசென்று அழிவர். ஆசையற்ற தன்மையைப்போல் தெய்வமே கிடையாது என்பர் தாயுமானவர்.

ஆசையெனும் பெருங்காற்றூடு இலவம் பஞ்சென மனது
அலையும் காலம்
மோசம் வரும்; இதனாலே கற்றதும் கேட்டதும் தூர்ந்து
முத்திக்கான
நேசமுதல் வாசமும் போய் புலனாயிற் கொடுமைபற்றி
நிற்பரந்தோ!
தேசு பழுத்தருள் பழுத்த பராபரமே!
நிராசையின்றேற் றெய்வமுண்டோ!

ஆசை காரணமாக ஐம்புலன்களை அலையவிட்டு, அழிந்து போகும் உடலை நிலையற்றதென அறிந்தும் மனம்போன போக்கெல்லாம் போய், பெண்ணாசை கொண்டு அலைந்து, நல்ல உணவு வேண்டுமென ஆசைகொண்டும், நல்லாடை, நல்ல வாசத்தலம், கண்ணுக்கு இன்பமான காட்சி வேணு மென்று ஆசைப்படுகிறேனே. உனை நினைக்க எனக்கு உபாயம் இல்லையே என உருகுகிறார் அருட்பிரகாசவள்ளலார்,

வருகணத்து வாழ்ந்திடுமோ விழுமோ இந்த
மலக்கூடு என்று அறிஞரெலாம் வருந்தக் கேட்டும்
அருகணைத்துக் கொளப் பெண்பேயெங்கே! மேட்டுக்
கடைத்திட வெண்சோறு எங்கே! ஆடைஎங்கே!

இருகணுக்கு வியப்பெங்கே! வசதியான
இடமெங்கே! என்று திரிந்து இளைத்தேனல்லால்
ஒருகணத்து உனை நினைந்ததுண்டோ? என்னை
உடையானே! எவ்வகை நான் உய்யுமாறே.

இதனாலேயே ஆசையற்றுப் பாசம் விட்டுச் சிவபூசை செய்ய வேணும் என்பர் சிவபோகசாரத்தில்,

ஆசையறாய் பாசம்விடாய் ஆனசிவ பூசைபண்ணாய்!
நேசமுடன் ஐந்தெழுத்தை நீநினையாய் — சீசீ
சினமே தவிராய் திருமுறைகள் ஓதாய்
மனமே உனக்கென்ன வாய்?

இவ்வாறு மெய், வாய், விழி, நாசி, செவியாகிய ஐந்து புலன்களால் ஏற்படும் ஆசையை விட்டால் முருகனுடைய திருஅருள் பெறலாம்! அவனது ஒளிமிகுந்த வேலையும் அவன் திருக்காலையும் பெற்று உய்ந்து உயர்ந்து வாழ்வாய் என மனத்திற்குப் போதிக்கும் இவ்வளவு கருத்துக்களையும் ஒரே பாடலில் பாடியருளினர் அருணகிரிநாதர்!

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல் பெற்று
உய்வாய் மனனே! ஒழிவாய்! ஒழிவாய்!
மெய்வாய் விழி நாசியொடும் செவியாம்
ஐவாய் வழிசெல்லும் அவாவினையே! [க-அ-14]

ஆசையொழித்து ஆனந்த வாழ்வு வாழ ஆறுமுகப் பெருமான் அருளை வேண்டுவோமாக!

"கொழிதமிழ்க் கூடலில் கொன்றை வேணியான்"

வித்துவான். திருமதி. ப. நீலா

(மலர் 29, இதழ் 8, பக்கம் 425 இன் தொடர்ச்சி)

வேதமே தனது வடிவென்று விண்ணின்றிழிந்த, விமான மறைக்கீதன் உலவாக்கிழி தந்து உறுதிப்படுத்திய ஒண்மை கண்டோம். இனிமேல் அப் போதங்கடந்தபொருள் நான் மாடக் கூடலின் வீதிகளில் பாதம்படிய நடந்து வளையல்விற்ற விநோதங் காண்போம். தென்னவன் குலபூடணன் வேத முணர்ந்தும், வேதமுணர்ந்தோரைத் தழுவியும் செங்கோ லோச்சும் நாளில் இவ்விளையாடல் நிகழ்கின்றது.

இது பழங்கதை :

தாருகாவனத்து முனிவர்களின் மனைவியர்கள் கற்பில் தமக்கு மிக்கார் இல்லையென்னும் செருக்குற்றவர்கள். அவர் களுடைய கற்புநிலையைச் சோதித்தளந்து காட்ட மன்மதனை நீருக்கிய மாதேவன் காபாலியாகிப் பிச்சைக்கு வருகின்றான். வேதமசைக்குங் கோவணமும், மெய்யில் திருநீறும், உள்ளாள கீதமென்ற கானமிசைக்குங் கனிவாயும், கிண்கிணியணிந்த பாதமலரும், பலிகொள் பாத்திரமுமாக இரதியின் கணவன் தவவேடங் கொண்டு வருவதுபோல வருகிறார் தையலொரு பாகர். கீதம் செவிப்படுமுன் பள்ளங் கண்டிழிபுனல்போல் பாவையர்கள் பலிகொண்டு வருகிறார்கள்.

நிறை கவர்ந்த நிலா முடியன் :

ஐயமிடவந்த தையலர்கள் வளைசோர, வாள்விழி நீர்சோர, மேகலை நழுவ, மேலாடை நெகிழ நாணமுந் நிறையுமிழந்து நின்றார்கள். பெருமானுடைய அழகில் மயங்கி அவனைக் கூட அவாவினர். காமனை முனிந்த கண்ணுதல் இவர்கள் கருத்துட் படுவானோ ?

வளையல்களைப் பிச்சையோடு சேர்த்துப்போட்ட கோதையர் பெம்மானிடம் எங்கள் வளையலைத் தாரும் என இறைஞ்சினர். அவனோ அது நும் கழுத்திலன்றோ உள்ளது. (வளை - சங்கு) என்று மறுமொழி தந்தான். முக்கண்ணனுக்கும் முனி பத்தினியர்களுக்கும் இப்படி இருபொருள் படும்படியான அருமையான உரையாடல் நிகழ்ந்தது. அவர்கள் கேட்ட கேள்வியையே விடையாக்கி வேடிக்கை காட்டுகிறான் விமலன்.

மடந்தையர்: எம் கலையினைத் தாரும் சுவாமி (கலை: ஆடை)

இறை: கலை நிலவென்ற நும் முகத்திலுள்ளதே.

இளையர்: இடையறிந்து எம்மைச் சேர வருதிர் ஐயா (இடை: சமயம்)

இறை: நுமக்கு இடையென்ப தினிக் காணாது. (இடை: இடுப்பு)

மாதர்: எம் பண்டைய வண்ணந் தந்து இல்லம் செல்ல விடையளித்திடும்.

இறை: எந்தன் விடை வேலையிடைத் துயிலுமே (விடை: ரிஷபமென்ற திருமால். வேலை: கடல்)

நங்கையர்: இக் கபாலிக்கு நடுவு இல்லைதான் போலும் (நடுவு: ஒருபால் கோடாமை)

இறை: நடுவிலாமை எமக்கல்ல. உங்களுக்கே பொருந்தும் (நடுவு: இடை)

வனிதையர்: பார்த்தீர்களா அடிகளின் நெஞ்சம் வலிய கல்போன்றுள்ளது.

இறை: நுங் கொங்கையே வன்கல்லாகும்.

சுடரிழையர்: கங்கையை நீர் சுமந்தது எதற்கு ஐயா? (கங்கை: நதி)

இறை: நும்மிடம் பலிகொள்ளத்தான். (கம் + கை: பிரமனின் தலையோடு)

பூவையர்: ஐயனிசைத்த செப்பைக் கண்டீரோ! அது எதுபோலுள்ளது! (செப்பு: பதில்)

இறை: நும் தனம் போலிருக்கிறது.

காரிகையர்: பெருமானே நும் கந்தரம் கறுத்ததேனோ? (கந்தரம் : கழுத்து)

இறை: கந்தரம் கறுத்தது மழை பொழியத்தான் – வேறெதற்கு (கந்தரம் : மேகம்).

மின்னிடையார்: உம் உத்தரம் யாது ! விளங்கச் சொல்லும் (உத்தரம் : பதில்)

இறை: தெற்கே நின்ருல் தெரியத் தோன்றுமே அது. (உத்திரம் : வடக்கு)

இவ்வாறு வம்புசெய்த அம்பன்ன கண்ணர் இறைவனை நெருங்கிவந்து அவர்விழியுள் தம்முருவைக் காண்கின்றனர். பின்பு கொஞ்சும் குயிலெனக் குழறிக் கொடியனையார் பலர் நும் கண்ணுள்ளாரே ! எம்மையும் கைக்கொண்டு அருளுக என வேண்டினர். செஞ்சடைப் பிரானும் அவ்வஞ்சியரை நெருங்கி அவர் விழியில் தம்முருக் கண்டு நம்மினும் மிக்காராகிய ஒருவர் நும்விழியிடை உள்ளார். அவரை விழித்துக் கண்டுகொள்க என்று கூறி அகன்ருர். அஞ்சலிப்பாரும், அடியில் தாழ்வாரும், வளைக்கை கொண்டு தழுவ வருவாருமென மயங்கி மாதர் வாடினர். பின்பு எம் கைவிட்டுக் கழன்ற வளையல்களையாவது மீள இடுங்கள் என்று வேண்ட நாளை வந்திடுவோம் எனக்கூறி நம்பன் மறைந்தான்.

சாபம் பெற்ற பாவையர் :

பிள்ளை வெண் திங்கள் வேய்ந்த பிரான் கொண்டுபோன நாணமும் உள்ளமும் மீட்க வகையறியாது வாடிய பத்தினியர்களை முனிவர்கள் கண்டனர். பசலைபூத்து கலையும் கற்பும் இழந்து ஐங்கணையான் அம்புக்கிடனுன ஆவமென (அம்பு அருத் தூணி) நிற்கும் அழகிகளைக் கண்ட கணவர்கள் தம் தவவலியால் கூடல்நாயகனே இவ்வாடலைப் புரிந்தான் என்றுணர்ந்தனர். கற்புநிலை திரிந்த நீவிர் யாவரும் கூடல் நகரின் வணிகக் குலக் கன்னியராய்த் தோன்றுவீர் என்று சாபந்தர அவர்கள் எங்களுக்கு விடுதலை எப்போது என்று கேட்க முனிவர்களும் மதுரைக்கரசன் சோமசுந்தரப்பெருமான் வந்து உங்கள் கைதீண்ட சாபம் நீங்கும் என்றருளினர்.

வளையல் விற்ற வடிவழகன் :-

அப் பழங்கதைப்படித் தாம் கவர்ந்த வளையல்களையே இப்பொழுது விற்க வருகிறார் இறைவன். அப்பெண்களும் தம் சாபவிதிப்படியே வணிகர் குலத்தில் பிறந்துள்ளார். இப்பொழுது அவர்கள் பேதையிளம் பருவங்கடந்து காதலரும்பும் கன்னிகளாக விளங்குகிறார்கள்.

எண்தோளுடைய எழிலன் கங்கை கரந்து கண்டங் கரந்து, இடப்பாலுள்ள மங்கை வடிவத்தையும் மறைத்து வளையல் சுமந்து கூவி வருகின்றான்.

வளையலோசையும் அதைச் சொல்லும் வணிகரோசையும் கேட்டு மாளிகையை விட்டு வாயிலுக்கு வந்தன மயில்கள். எங்கள் செங்கைகளுக்கேற்ற வளையல்களை இடுமின் என்று மங்கையர்கள் வணிகரிடம் கை காட்ட அகத்தெழு காதலைக் கண்காட்டின. மடவார் செங்கைபற்றிய புங்கவன் வளையல்களைக் கைகளிலும் மையலை மனத்திலுமாக ஏற்றினான்;

அடுக்கிய வளைகளையெல்லாம் உடைத்து விட்டு மீளவும் வந்து அழகனிடம் கைநீட்டினர் மைதீட்டினர். மலர்க்கணைகள் பட்டு மேனியிளைக்க அடுக்கிய வளை சரிந்தது. பின்னும் சிறிய வளைகளை அணிவியுங்கள் என்று சிலர் வந்தனர்.

காதல் கொண்டார் கருக்கொண்டார் :-

தாங்களிடும் வளைகளுடன் எம் மேகலைகளும் சரிகின்றனவே யென்று மைவாள் விழியில் மையல் காட்டிய மாதர்களை ஐயன் கையால் தீண்டிய காரணத்தால் அவர்கள் கருப்ப முற்றனர்.

வளையலுக்குரிய பொருளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என அப்பெண்கள் அழைக்க பெருமான் நாளை வருவோம் என நவின்றகன்றான். வணிகப் பெண்களுடன் மற்றையோருங் காண சிவலிங்கத் திருவுருவுள் தன்னுருக் கரந்தான்.

வேலெடுத்த வீரனும் முருகனையொத்த இளஞ்சிறார்களை அப்பூவையர் பெற்றனர். அவர்களை வீரக்காளையர்களாக வளர்த்துப் பின்னை பேரின்பப்பேறுற்றனர், அம்பலத்தாடும் ஐயன் இணையடிகளில் ஒன்றிய போகம் பெற்றனர் வணிகக் கன்னியர்.

(வளரும்)

திருமந்திரம் - குறிப்புரை

திருக்குறள்வேள்,

திரு. ஜி. வரதராஜப் பிள்ளை B. A,

(மலர் 29, இதழ் 8, பக்கம் 422 இன் தொடர்ச்சி)

97. மன்னிய வாய்மொழி யாலும் மதித்தவர்
இன்னிசை உள்ளே எழுகின்ற ஈசனைப்
பின்னை உலகம் படைத்த பிரமனும்
உன்னும் அவனை உணரலு மாமே.

குறிப்புரை :- வாய்மொழி - பாடல். இன்னிசை உள்ளே எழுகின்ற-சுழுமுனையில் நாதமாக எழுகின்ற. சுழுமுனைக்கு வீணை என்ற பெயர் உண்டு என்பது அறிக. பிரமனும் உன்னும் - பிரமனும் தியானிக்கும். உணரலும் ஆமே - உணர முடியாது.

வாய்மொழிப்பாடலாலே அறியமுடியாது என்று அவையடக்கம் கூறியவாறு.

98 தத்துவ ஞானம் உரைத்தது தாழ்வரை
முத்திக் கிருந்த முனிவருந் தேவரும்
ஒத்துடன் வேறு யிருந்து துதிசெய்யும்
பத்திமை யால்இப் பயனறி யாரே.

குறிப்புரை :- தாழ்வரை - கயிலையின் அடிவாரம். முத்திக் கிருந்த - முத்தியை விரும்பியிருந்த.

முனிவரும் தேவரும் வேருயிருந்து துதிசெய்வதால் தத்துவ ஞானத்தின் பயனைப் பெறவில்லை என்பதாம்.

7. திருமந்திரத் தொகைச் சிறப்பு

99. மூலன் உரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ்
ஞாலம் அறியவே நந்தி அருளது
காலை எழுந்து கருத்தறிந் தோதிடின்
ஞாலத் தலைவனை நண்ணுவ ரன்றே.

குறிப்புரை :- நந்தி அருளது நந்தி அருளால் உரைத்தது. கருத்தறிந்து - பொருளுணர்ந்து ஞாலத்தலைவன் - உலக நாயகன்.

100 வைத்த பரிசே வகைவகை நன்னூலின்
முத்தி முடிவிது மூவாயிரத்திலே
புத்திசெய் பூர்வத்து மூவாயிரம்பொது
வைத்த சிறப்புத் தருமிவை தானே.

குறிப்புரை :- வகைவகை - ஒன்பது தந்திர வகை. பூர்வத்து - பழமையான.

மூவாயிரம் பாடலில் முதல் ஐந்து தந்திரம் பொது என்றும் இறுதி நான்கு தந்திரம் சிறப்பு என்றும் கொள்க.

8. குருமட வரலாறு

101. வந்த மடமேழு மன்னுசன் மார்க்கத்தின்
முந்தி உதிக்கின்ற மூலன் மடவரை
தந்திரம் ஒன்பது சார்வுமூ வாயிரஞ்
சுந்தர ஆகமச் சொல்மொழிந் தானே.

குறிப்புரை :- மடம ஏழு, விரிவு அடுத்த பாடலில் காண்க. மூலன் மடவரை - மூலர் மடத்தில். சார்வு மூவாயிரம் - சார்ந்த மூவாயிரம் - பாடல்கள்.

முன்னே தோன்றிய மடத்தின் தலைவராகிய மூலன் அழகிய ஆகமத்தை மொழிந்தான் என்பதாம்.

102 கலந்தருள் காலங்கர் தம்பால் கோரர்
நலந்தரு மாளிகைத் தேவர்நா தாந்தர்
புலங்கொள் பரமானந் தர்போக தேவர்
நிலந்திகழ் மூலர் நிராமயத் தோரே.

குறிப்புரை :- மடத்துத் தலைவர் எழுவர் - காலாங்கர், அகோரர், மாளிகைத்தேவர், நாதாந்தர், பரமானந்தர், போக தேவர், மூலர் ஆகிய எழுவர். நிராமயத்தோர் - பிறப்பற்றோர்.

9 திரிமூர்த்திகளின் சேட்ட கனிட்ட முறைமை

103 அளவில் இளமையும் அந்தமும் ஈறும்
அளவியல் காலமும் நாலும் உணரில்
தளர்விலன் சங்கரன் தன்னடி யார்சொல்
அளவில் பெருமை அரிஅயற் காமே

குறிப்புரை :- அந்தம் - அழகு. தளர்விலன் - குறைந்தவனல்லன். இளமையால் அழகால் இறுதியால் காலத்தால் ஆராய்ந்தாலும் சங்கரன் குறைந்தவன் அல்லன் என்க. அடியார் சொல் - அடியார் புகழ்ந்து சொல்லும். ஆமே - ஆகாது.

104 ஆதிப் பிரானும் அணிமணி வண்ணனும்
ஆதிக் கமலத் தலர்மிசை யானுஞ்
சோதிக்கில் மூன்றுந் தொடர்ச்சியில் ஒன்றெனார்
பேதித் துலகம் பிணங்குகின றார்களே

குறிப்புரை :- ஆதிப்பிரான் - உருத்திரன். அணிமணி வண்ணான் - திருமால். அலர்மிசையான் - பிரமன். தொடர்ச்சி - தோன்றிய சம்பந்தம்.

மூவரும் ஒருவரே என்னாது பிணங்குகின்றாரே என்று இரங்கியவாறு.

105 ஈசன் இருக்கும் இருவினைக் கப்புறம்
பீசம் உலகிற் பெருந்தெய்வ மானது
ஈசன் அதுஇது என்பர் நினைப்பிலார்
தூசு பிடித்தவர் தூரறந் தார்களே.

குறிப்புரை :- பீசம் - வித்து. தூசு - தூய்மை. தூரு - மூலம் தூய்மையானவர்கள் இருவினைக்கப்பால் மூலப்பொருளாகவுள்ள ஈசனை உணர்ந்தவராவர் என்பதாம்

106 சிவன்முதல் மூவரோ டைவர் சிறந்த
அவைமுதல் ஆறிரண் டொன்றொடொன் றாகும்
அவைமுதல் விந்துவும் நாதமும் ஓங்கச்
சவைமுதல் சங்கரன் தன்பெயர் தானே.

குறிப்புரை :- சிவன் முதல் மூவரோடு ஐவர் - சதாசிவன், மகேசன், உருத்திரன் ஆகியமூவருடன் திருமால்பிரமன் என்னும் ஐவர் ஆறிரண்டொனறொடொன்று - பத்து. மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம் விசுத்தி, ஆக்ஞை, ஆறுதாரம் கவிழ்ந்த சகஸ்ரதளம், நிமிர்ந்த சகஸ்ரதளம் இரண்டு விந்து நாதம் இரண்டு. 6+2+1+1=10 சபைகளில் விளங்குவர். இந்த சபைகளில் விந்து நாதங்கள் சிறப்பு அடையும்போது பத்து சபைகளுக்கும் தலைவரான சங்கரன் விளங்குவர் என்க.

இந்துணையும் சிற்றம்பல நாதனது பெயரேயாம் என்பதாம்.

(தொடரும்)

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

கொற்றங்குடி உமாபதிதேவ நாயனுர்

அருளிச்செய்த

திருவருட் பயன்

விளக்க உரை

தருமையாதீனத் தமிழ்ப்புலவர், சித்தாந்தக் கலைமணி,
மகாவித்துவான், முதுபெரும்புலவர்,

திரு. சி. அருணைவடிவேலு முதலியார்.

நூற்பெயர் விளக்கம் :

'திருவருள்' என்பது காரிய ஆகுபெயராய் அதனைத் தெளிவிக்கும் மெய்ந்நூல்களைக் குறித்தது. 'பயன்' என்பது, 'திரண்ட பொருள்' என்பதாம். எனவே, 'திருவருட் பயன்' என்பது, 'திருவருளைத் தெளிவிப்பனவாய மெய்ந் நூல்களின் திரண்ட பொருளைக் கூறும் நூல்' என்பதாம். மெய்ந்நூல் - பொருளியல்புரைக்கும் நூல். இதனை, 'தத்துவ சாத்திரம்' என்பர். 'திரண்ட பொருளைக் கூறுவது' எனவே, 'தொகுத்தல் யாப்பான் அமைந்தது' என்பது அறியப்படும். 'திரு' என்னும் அடை புணர்த்தமையால், அருள் 'இறைவ னுடையது' என்பது விளங்கும்.

பொருளியல்புகளை உள்ளவாறு பொதுவாக உணர்த்து வன, 'வேதாந்தம்' எனப்படும். உபநிடதங்கள் என்பதும், சிறப்பாக உணர்த்துவன. 'ஆகமாந்தம்' எனப்படும், சைவாகம ஞானபாதங்கள் என்பதும், அவற்றின் உண்மைப் பொருள் தானும், திருக்கயிலையில் வீற்றிருந்தருளும் சீகண்ட பரமசிவனிடமிருந்து வரலாற்று முறையான் வரும் திருமரபில் நின்று கேட்பினன்றி விளங்கமாட்டாது என்பதுமே ஆசிரியர் துணிபாகலின், அங்ஙனம் தாம் கேட்ட நல்லாசிரியரது அருண்

மொழியும், அருள்நூலும் பற்றியே, சந்தானகுரவர் நால்வருள் ஈற்றில் நிற்பவராகிய கொற்றங்குடி உமாபதிதேவ நாயனுர் இந்நூலைச் செய்தருளுகின்ருர் ஆசிரியர் துணிபாக மேற் காட்டப்பட்ட துணிபு சைவ சித்தாந்தமேயாதல் அறிந்து கொள்க.

'உலகியல், மெய்ந்நெறி' என்னும் இருவகை நெறி களுள் உலகியலை உணர்த்துவதாய திருவள்ளுவ நாயனுரது திருக்குறளுக்குப்பின், மெய்ந்நெறி உணர்த்தும் திருக்குற ளாய் அமையுமாறு இதனைச் செய்தல் ஆசிரியரது கருத்து என்பது, நூலை, 'அகர உயிர்போல்' எனத் தொடங்குதலா லும், ஈரடிக் குறள்வெண்பா யாப்பினுலே நூன்முழுதும் அமையச் செய்தலாலும், பத்துக் குறள்கள் ஓரதிகாரமாக ஆக்குதலாலும் அறியப்படும். இதனை இந்நூலின் மூந்துரை ஆசிரியர் நிரம்ப அழகிய தேசிகர் செய்த "திருமகள் பிறந்த" என்னும் சிறப்புப் பாயிரத்தாலும் அறிக. வீட்டுநெறிப் பாலாக ஔவை குறள் இருப்பினும் அஃது யோகத்தையன்றிப் பொருளியல்பாகிய ஞானத்தைக் கூருமை அறிக.

இவ்வாறு செய்யப் புகுந்த ஆசிரியர், எடுத்துக்கொண்ட நூல் இடையூறின்றி இனிது முற்றுதற்பொருட்டு முதற்கண் இடையூறு நீக்கும் யானைமுகக் கடவுளை வாழ்த்துவதாகிய காப்புக் கூறுகின்ருர்.

காப்பு

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானம்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்

இதன் பொருள்:- நல் குஞ்சரக் கன்று நண்ணின், அருள் வடிவான யானைக்கன்ருகிய விநாயகக் கடவுளைப் புக லிடமாக அடைந்தால்; கலை ஞானம் - மெய்ந்நூ லறிவு; கற்கும் சரக்கு அன்று-கற்றுப் பெறும் பண்டமாகாது; 'தானே வரும்' என்றபடி.

உலகில் உள்ள யானைக்கன்றுகளினின்றும் பிரித்தற்கு, 'நல்' என்னும் அடைமொழி கொடுத்தார். யானை முகமும், பிள்ளைமையும் உடைமை பற்றிப் பிள்ளையாரை 'யானைக்

கன்று' என்றார். "கலை" என்றது, ஏற்புழிக் கோடலால், மெய்ந்நூலையே குறித்துநின்றது. 'தானே வரும்' என்றது 'எளிதின் வரும்' என்றவாறும். காண், முன்னிலையசை. முன்னிலையாயது நெஞ்சு என்க. 'நண்ணின் எளிதின் வரும்' என்றதனால், 'யாமும் நண்ணி, இந்நூலை எளிதின் முற்று விப்போம்' என்பது குறிப்பெச்சமாயிற்று.

நூல்

சைவாகம ஞானபாதங்கள் பொருள்களை, 'பதி, பசு, பாசம்' என மூன்றாக வரையறுத்து, அவற்றின் இயல்புகளை, 'சொரூப லட்சணம், தடத்த லட்சணம்' என இருவகை யாகக் கூறும். பதி - கடவுள். பசு - உயிர். பாசம் - உயிர் களைப் பிணித்துள்ள கட்டு. இவை, முறையே, 'இறை, உயிர், தளை' எனத் தமிழில் சொல்லப்படும். சொரூப லட்சணமாவது, ஒருபொருள் பிறிதொன்றைச் சாராது தன் னளவில் நிற்கும் நிலையில் அதன்பாற் காணப்படும் தன்மை. தடத்த லட்சணமாவது, ஒருபொருள் பிறபொருளோடு சார்ந்து நின்றவிடத்து அச்சார்பு காரணமாக அதன்பாற் காணப்படும் தன்மை. எனவே 'சொரூப லட்சணம் இயற்கைத் தன்மை' என்பதும், 'தடத்த லட்சணம் செயற்கைத் தன்மை' என்ப தும் பெறப்படும். 'சொரூப லட்சணம், தடத்த லட்சணம்' என்பவற்றை முறையே, 'உண்மை இயல்பு, பொதுவியல்பு' எனத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வழங்குவர். அளவை நூலில் கூறப்படும், 'பொதுவியல்பு, சிறப்பியல்பு' என்பன வேறு. உண்மை இயல்பு, 'தன்னியல்பு' என்றும் சொல்லப்படும். சிலவிடத்து அது 'சிறப்பியல்பு' எனப்படுதலும் உண்டு.

மேற்கூறிய முப்பொருள்களுள் மேலானது பதிப்பொரு ளேயாதலின், அதன் இயல்பையே முதற்கண் கூறுகின்றார்.

முதல் அதிகாரம்: பதிமுதுநிலை

அஃதாவது, இறைவனது பழமையான தன்மையைக் கூறுவது. இதன் முதல் திருக்குறள்,

" அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து "

என வரும்.

இது, பதி உண்மையை அளவையுடன் கூறுகின்றது. உண்மை – உளதாதல்.

இதன்பொருள் :– அகர உயிர்போல் - அகரமாகிய உயிரெழுத்துத் தானே இயங்கவும் பிற எழுத்துக்களை இயக்கவும் வல்லதாய்ப் பிற எல்லா எழுத்துக்களினும் இயைந்து வேறற நிற்றல்போல; நிகரில் இறை — தன்னோடு ஒப்பது ஒரு பொருளும் இல்லாத பதிப்பொருள்; அறிவாகி – தானே அறியவும்' பிறவற்றை அறிவிக்கவும் வல்ல பேரறிவுடையதாய் எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் - பிற எல்லாப் பொருளிடத்தும் கலந்து வேறற நிற்கும்.

'எழுத்து' என்று ஒழியாது, 'உயிர்' என விதந்தது, 'தானே இயங்க வல்லது' என்பது உணர்த்துதற்கும், எல்லா உயிரையும் பொதுப்படக்கூருது, அகரத்தையே குறித்தது தானே இயங்குவதன்றியும் பிறவற்றை இயக்குதல்பற்றியுமாம். அதனல் அத்தன்மைகள் வெளிப்படையாகவைத்து உரைக்கப் பட்டன. அதனனே, "அறிவாகி" என்றதற்கும் உவமை பெறப்பட்டது. இது மறுபொருள் உவமமாகலின், எங்கும் நிறைந்து நிற்றலாகிய பொதுத்தன்மைக்கு ஏதுக்களும், இடங்களும் வேறு வேருயின.

உவமைக்கண், 'பிற எல்லா எழுத்துக்களினும்' என்றதனை, 'உயிரும் மெய்யும் ஆகிய இருதிறத்து எல்லா எழுத்துக்களினும்' என்றும், பொருட்கண் 'பிற எல்லாப் பொருளிடத்தும்' என்றதனை, 'சித்தும், ச மும் ஆகிய பிற எல்லாப் பொருளிடத்தும்' என்றும் விரித்துரைத்துக் கொள்க சித்து - அறிவுடையது. சடம் - அறிவில்லது. பிற பொருள்கள், பசுவும், பாசமும். பசு - சித்து, பாசம் - சடம். "நிற்கும்" என்றது, 'நின்று இயக்கும்' என்றவாறேயாம்.

"அ ஆ ஆஇரண்டு அங்காந் தியலும்"*

என்றவாறு, எழுத்துக்களைச் சொல்ல முயலும் முயற்சிகளுள் முதல் முயற்சியாகிய அங்காத்தல் நிகழ்ந்தபொழுதே அகரம் பிறந்து நிற்றலானும், அம் முதல்முயற்சியின்றிப் பிற முயற்சி

* தொல் - எழுத்து, பிறப்பியல்.

கள் நிகழ்தல் கூடாமையானும் பிற முயற்சிகளால் பிறக்கும் பிற எல்லா எழுத்துக்களிலும் அகர உயிர் கலந்து வேறற நிற்றலும், நின்று அவற்றை இயக்குதலும் அறியப்படுமாறு உணர்க. இவ்வுண்மை நோக்கியே,

"மெய்யின் இயக்கம் அகரமொடு சிவணும்" $

என, 'தனி மெய்களைச் சொல்லுமிடத்து யாதொரு மெய்யினை யும் அகரத்தொடு கூட்டியே சொல்லுதல் வேண்டும்' என ஆணை தந்தனர், தமிழாசிரியர். ஒலிவடிவில் தனி மெய்கள் இவ்வாருகவே, வரிவடிவிலும் அவை அவ்வாருதல் வேண் டும் என்பது சொல்லாமே அமைந்தது. எனவே, தனி மெய் கள் வரிவடிவில் புள்ளியொடு நிற்றல் மொழியிடத்தே யாயிற்று.

திருவள்ளுவ நாயனர் ஆதி பகவனது முதலாந் தன் மைக்கு அகரத்தை உவமையாகக் கூறியதனை விளக்குமிடத்து, "முதல்" என்றதனை, 'தலைமை' எனக் கொண்டு விளக்க உரை கூறினர் பரிமேலழகர். தலைமைப் பொருளே, 'உடைப் பொருள்' எனப்படும். உடைப் பொருட்கும் உடைமைப் பொருட்கும் உள்ள தொடர்பு, அரசனுக்கும், அவனது வெண் கொற்றக் குடை, செங்கோல், மணிமுடி முதலியவற்றிற்கும் உள்ள தொடர்புபோல வேற்றுமைத் தொடர்பாவதன்றி, உயிருக்கும், உடம்பிற்கும் உள்ள தொடர்புபோல ஒற்றுமைத் தொடர்பன்ருகலானும், ஆதி பகவற்கும், உலகிற்கும் உள்ள தொடர்பு வேற்றுமைத் தொடர்பாகாது, உடலுயிர்போல ஒற்றுமைத் தொடர்பே ஆகலானும், "ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு" என்பதில், "முதல்" என்றதற்கு, 'உலகின் இயக் கத்திற்கு அடிநிலையாதல் என்பதே பொருள்' என்பதும் இத்திருக்குறளானே விளங்கும். 'இயக்கம்' என்பதனை உயிர்கட்குச் செயற்படுதலோடு அறிதலும் கொள்க.

'உலகத்தின் இயக்கத்திற்கேயன்றி உயிர்களின் இயக்கத் திற்கும் இறைவனே அடிநிலை' என்பதற்குத் திருப்பாடல் மேற்கோள்,

---

$ தொல். எழுத்து, மொழிமரபு.

"போற்றி என் வாழ்முத லாகிய பொருளே"

என்றற் றொடக்கத்தன. இதனால், 'இறைவன் உலகிற்கு முதலாதலாவது, அவற்றின் இயக்கத்திற்கு அடிநிலையாய் நிற்றல் என்பதே சைவசித்தாந்தம்' என்பது விளங்கும். இறைவன் உலகத்தின் அனைத்து இயக்கத்திற்கும் அடிநிலையாதலோடு இயற்கையாய பேரறிவுடையன் எனவே, அவன் அவை அனைத்திற்கும் தலைவனாய் உடைப்பொருளாதல், தானே பெறப்படும் "முதற்றே" என்பதனால் குறிப்பிற் பெறப்பட்ட தலைமையை இனிது விளக்கவே திருவள்ளுவர் பின்பு இறைவனை 'வாலறிவன்' எனக்குறித்தார்.

பிற எல்லாவற்றிலும் நிறைந்து நிற்றல் அளவிற்கு அகரம் உவமையாகக் கூறப்பட்டதாயினும், உண்மையில் இறைவன் தன்னிகரில்லாத தனிப்பெரும் பொருளே' என்றற்கு, "நிகரில் இறை" என்றார். திருவள்ளுவரும், "தனக்குவமை இல்லாதான்" என இறைவனது தனிமையைக் குறித்தார்.

'இறைவன் தன்னிகரில்லாத் தனியனே' என்றற்குத் திருப்பாடல் மேற்கோள்,

"மற்றாருந் தன்னொப்பார் இல்லாதானை"
(திருமுறை - 6. 1. 2.)

"ஒப்புடைய னல்லன்; ஒருவ னல்லன்
ஓரூரன் அல்லன் ஓர் உவமன் இல்லி"

என்றற் றொடக்கத்தன.

"அகர உயிர்போல்" என்ற உவமையானே, உயிரும், மெய்யும் ஆகிய எழுத்துக்களின் இயக்கத்திற்கு அகர உயிர் இன்றியமையாததுபோல, சித்தும், சடமும் ஆகிய உலகத்திற்குப் பதி இன்றியமையாதது' என இதனால் பதி உண்மை அளவையுடன் கூறப்பட்டவாறு அறிக. "அகர முதல எழுத்தெல்லாம்" என்ற குறளால் திருவள்ளுவரும் முதற்கடவுள் உண்மையே கூறினார்.

இனி இரண்டாவது திருக்குறள்,

" தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தருஞ்சத்தி
பின்னமிலா னெங்கள் பிரான் "

என வரும்.

இது, மேல், " அகர உயிர்போல் " எனக் காட்டிய உவமை பற்றி வருவதோர் ஐயத்தை நீக்குகின்றது.

அஃதாவது, 'எழுத்துத்தோறும் நிறைந்து நின்று அவற்றை இயக்கும் அகர உயிர் ஒன்ருகாது அவ்வவற்றிற்கும் வெவ்வேருய்ப் பலவாம் ஆகலின், அவ்வகரமாகிய உவமையால் அறியப்படும் பதியும் அவ்வாறே ஒன்ருகாது பலவாதல் பெறப்படும். படவே' " நிகரில் இறை " எனப் பதிக்குத் தனிமை கூறியது பொருந்தாதுபோலும் ' என்னும் ஐயத்தினை அப் பதியது இயல்பு கூறும் முகத்தான் நீக்குகின்றது இத் திருக்குறள் என்க.

இதன் பொருள் :- எங்கள் பிரான் - யாம் கூறுகின்ற இறைவன் ; தன் நிலைமை - பிறப்பு இறப்புக்கள் இன்றி என்றும் ஒருபெற்றியனுய் நிற்கின்ற ஒருவனுகிய தனது நிலைமையை ; மன் உயிர்கள் சாரத் தரும் - பலவாகிய உயிர்களும் அடையுமாறு தனது உதவியைத் தருகின்ற ; சத்தி பின்னம் இலான் - சத்தியோடு வேற்றுமையின்றி நிற்பவன்.

'எனவே, அவன் ஒருவனுய் நின்றே பலவற்றினும் நிறைந்துநிற்பான்' என்பது குறிப்பெச்சம்

'மன்னுயிர்களது நிலைமை பிறப்பு இறப்புக்களில் பட்டு உழலுதல்' என்பது காட்சியளவையானே பெறப்படுதலின், அவை அந்நிலைமையினின்றும் நீங்கி அடையப்படுவதாகிய இறைவனது நிலைமை அத்தன்மை இல்லாது என்றும் ஒரு பெற்றியனுய்நிற்றல் என்பது பெறப்பட்டது. " தன் " என்றதனுல், இறைவன் ஒருவனேயாதல் குறிக்கப்பட்டது.

' அகர உயிர் ஒன்ருய் நின்றே பலவற்றிற் செல்லமாட்டாது, அவ்வவற்றிற்கும் வேறு வேருதற்குக் காரணம், அது பிறந்து கெடுதலினுலாம். ஆகவே, அதுபோலப் பிறந்து

கெடுந்தன்மை இறைவற்கு இல்லாமையால், அவன் ஒருவனே யாதலல்லது, பலராதற்குக் காரணம் இல்லை' என்றற்கு, உயிர்களின் வேறுபட்ட அவனது தன்மையைப் பெற வைத்தார்.

'அவ்வாருயினும் ஒருவன் பலவற்றில் நிறைந்துநிற்றல் கூடுவதன்ரும்; அதனுல், ஒருவனுயின் எங்கும் நிறைந்து நிற்றல் கூடாது; எங்கும் நிறைந்து நின்ருனுயின், ஒருவனு தல் கூடாது' என்னும் ஐயத்தினை நீக்குதற்கு, "சத்தி பின்னம இலான்" என்ருர். அஃதாவது, 'ஞாயிறு (பகலவன்) ஒன்றேயாயினும், பலவிடத்தும் பரந்து விரிதற்குரிய கதிர்களை உடைமையால் எங்கும் நிறைந்து நிற்றல்போல, இறைவனும் ஒருவனேயாயினும், எல்லாவற்றினும் செல்லுதற்குரிய பேராற்றலை உடைமையால் பலவற்றினும் நிறைந்து நின்று அவற்றை இயக்குவான்' என்றவாறு.

'இறைவன் ஒருவனுய் நின்றே பலபொருளிலும் நிறைந்து நிற்பான்' என்பதற்குத் திருப்பாடல் மேற்கோள்'

"ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க"

(திருவாசகம் - சிவபுராணம்,)

" நிலம்நீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனுய மைந்தனே டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்ருன்;
உலகே ழெனத்திசை பத்தெனத் தான் ஒருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோணேக்கம் ஆடாமோ"

(ஷை - திருத்தோணேக்கம் - 5.)

என்றற் ருெடக்கத்தன.

நின்ற திருத்தாண்டகப் பதிகம் முழுவதினும் "எம் அடிகள்" என்று இறைவனை ஒருவனுகக் குறிப்பிட்டு "இருநிலனுய்த் தீயாகி" என்பது முதலாகப் பல பட அவன் பலவாகி நிற்கின்ற தன்மை விரித்துரைக்கப்பட்டது. வேதத்துள்ளும் திருவுருத்திரமறை, ஒருவனுகிய இறைவன் பலவாகி நிற்றலையே எடுத்தோதித் துதிக்கின்றது.

இறைவனுக்கு உள்ள இவ் ஆற்றல் அறிவுருவானது என்பது முன்னைத் திருக்குறளில், "அறிவாகி" என்றதனுல்

விளங்கிக் கிடந்தது. 'ஆற்றல், சத்தி, வல்லமை' என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். அறிவுருவான ஆற்றல், 'சிற்சத்தி' என்றும், அறிவல்லாததாகிய ஆற்றல், 'சட சத்தி' என்றும் வடமொழியில் சொல்லப்படும்.

பின்னம் - வேற்றுமை. 'சத்தியோடு அவனிடை வேற்றுமை இல்லை' எனவே, சத்தி, சத்திமான்களிடையே (ஆற்றலும், ஆற்றல் உடைய பொருளும் என்பவற்றிடையே) எவ்விடத்தும் வேற்றுமை இன்மை பெறப்படும். கதிரும், கதிரவனும் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இதனால், 'சத்தி சத்திமான்கள், குண குணித் தன்மை உடையவர்கள்' என்பது பெறப்படும். சத்தி குணம். சத்திமான் குணி. கதிர் குணம்; கதிரவன் குணி. இங்குக் குறிக்கப்பட்ட சத்தியை உடைய சத்திமான் சிவம். பத்தி உடையவனை, 'பத்தன்' என்பதுபோல, சத்தி உடையவனை, 'சத்தன்' என்றும் கூறுதல் உண்டு.

'சத்தி குணம்' என்பதும், 'சிவம் அதனை உடைய குணி' என்பதும் மேற்குறித்தவாற்றால் பெறப்பட்டமையாலும், குண குணிகட்குத் தம்முள் வேற்றுமை இன்மையாலும் 'சத்தியும், சிவமும் வேறு வேறு முதல்கள் அல்ல; ஒரு முதலின் இரு தன்மைகளே' என்பது விளங்கும். இதனால், 'சத்தி பெரிதா சிவம் பெரிதா?' என ஐயுற்று வினவுதலும், அதற்கு அவற்றுள் ஒன்றையே பெரிது எனப் பலர் தம்முள் முரணக்கூறி விடுத்துத் தம் கொள்கையை நாட்டுதற்குப் பல காரணங் கூறிப் பூசல் செய்தலும்போல்வன வெல்லாம் சத்தியும் சிவமும் இருவேறு முதல்களல்ல என்பதனை உணராது, இருவேறு முதல்கள் என மயங்குதலால் உளவாவனவே என்க.

சத்திமானே செயலைச் செய்பவனாக, சத்தி அவனுக்குத் துணையாதல் பற்றிச் சிவத்தை ஆண்மகனாகவும், சத்தியைப் பெண்மகளாகவும் வைத்து, அவ்விருவரிடையே மணாளன், மணாட்டி நிலைமையையும், அவர்களது செயலால் பிறப்பெய்தி வாழும் உயிர்களோடு அவர்களிடை மக்களும், பெற்றோருமாம் நிலைமையையும் ஏற்றிப் போற்றும், இறைவனிடத்தில் பேரன்பைப் பெருக்குகின்ற திருப்பாடல்கள் இவ்வுண்மை உணராத காரணத்தாலே புறச்சமயத்தார், 'எம்மைப்போலவே

மனைவியை மணந்து மக்களைப்பெற்று வாழும் உங்கள் சிவ பெருமான் கடவுளாதல் எவ்வாறு' எனக் கடாவி மகிழ்வர்.

'சிவமும், சத்தியும் இருமுதல்கள் அல்ல' என்னும் உண்மையை விளக்கவே சிவபிரான் ஒருடம்பிலே, ஆண், பெண் இருதிறனுய்க் காட்சி வழங்குகின்றுன். இக்காட்சியை எடுத்தோதும் திருப்பாடல்கள் சில வருமாறு:-

" ஒருமை பெண்மை உடையன் " (திருமுறை 1.1.5.)

" ஒருடம் பிருவ ராகி " (திருமுறை 4.22.6)

" புதுவிரி பொன்செய் ஓலை ஒருகாதொர் காது
சுரிசங்கம் நின்று புரள,
விதிவிதி வேத கீதம் ஒருபாடும் ஓத
ஒருபாடு மெல்ல நகுமால்;
மதுவிரி கொன்றை துன்று சடைபாகம் மாதர்
குழல்பாகம் ஆக வருவர்;
இது இவர் வண்ண வண்ணம்; இவள் வண்ண வண்ணம்;
எழில்வண்ண வண்ணம் இயல்பே " (ஷை - 8-10)

" பாதி ஓர் பெண்ணை வைத்தாய் " (திருமுறை 7.20.3)

" பாவை ஓர் கூறுதாங்கிய குழகரோ " (ஷை - 33-1)

" குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க "
(திருவாசகம் - திருவண்டப்பகுதி.)

" தோலும், துகிலும் - குழையும், சுருள்தோடும் -
பால்வெள்ளை நீறும், பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமும், தொக்க வளையும் உடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ "
(ஷை - திருக்கோத்தும்பி. 18.)

சிவம் சத்திகளது தன்மை இதுவாகவே, ஞாயிறு பிற பொருளிடத்துக் கலந்துள்ள நிலையில், 'கதிர்' என்றும், தன்னளவில் நிற்குமிடத்து, 'கதிரவன்' என்றும் சொல்லப் படுதல்போலப் பதிப்பொருள் பிற பொருளிடத்துக் கலந்து நிற்கும் நிலையில் 'சத்தி' என்றும், அவ்வாறின்றித் தன்னள

வில் நிற்குமிடத்து, 'சிவம்' என்றும் சொல்லப்படுகின்றது என்பது விளங்கும்.

இனி, ஞாயிறு கண்ணுக்குப் பிறபொருளைக் காட்டுமிடத்து, 'கதிர்' என்றும், அவ்வாற்றால் காண்கின்ற கண்ணுக்குக் காட்டுவதோடு நில்லாது காணப்படும் பொருளும் தானே யாகின்ற பொழுது 'கதிரவன்' என்றும் சொல்லப்படுதல் போல, பதிப்பொருள் உயிர்களுக்கு அறிவிக்கின்ற நிலையில் 'சத்தி' என்றும், அவ்வாற்றால் அறிகின்ற உயிர்க்கு அறிவித்த லோடு ஒழியாது அறியப்படும் பொருளும் தானேயாய் நிற்கு மிடத்து, 'சிவம்' என்றும் சொல்லப்படும் என்பதும் உணர்க. 'இறைவன், அறிவிக்கின்ற சத்தியாய் நிற்கும்பொழுது அறிவும், அருளுமாய் நிற்பன்' எனவும், 'அறியப்படும் பொரு ளாய் நிற்கும்பொழுது இன்பமாயும், நுகரப்படும் பொருளாயும் நிற்பன்' எனவும் உணர்க. இறைவன் தன்னையே உணர்ந்து நிற்பார்க்கு எல்லையில் இன்பமாக மேலும் மேலும் விளங்குவன் என்பதை,

"ஏகமாய் நின்றே இணையடிகள் ஒன்றுணரப்
போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினன்"

என்பதனானே அறியப்படும். (சிவஞானபோதம் - சூ. 11. அதி. 1.)

'சத்தி, சிவத்தின் தன்மையை உயிர்கள் சாரச்செய்யும்' என்பதனால், 'அஃது அவ்வாறு செய்தல் வேண்டும்' என்று பதிக்குப் பசுக்கள்மீது உள்ள அருளேயன்றி வேறில்லை' என்பது போந்தது.

"அருளுண்டாம் ஈசற்கு அதுசத்தி அன்றே
அருளும் அவனன்றி இல்லை - அருளின்
றரனன்றே இல்லை அந்நட்கண்ணார் கண்ணுக்
கிரவிபோல் நிற்கும்அரன் ஏய்ந்து"

எனச் சிவஞானபோதத்தினும் (சூ. 5. அதி. 2.)

"அருளது சத்தியாகும் அரன்றனக்கு; அருளை யின்றித்
தெருள்சிவம் இல்லை; அந்தச் சிவமின்றிச் சத்தி இல்லை;
மருளினை அருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன், கண்கட்
கிருளினை ஒளியால் ஓட்டும் இரவியைப் போல ஈசன்"

எனச் சிவஞான சித்தியினும் (சூ - 5. 9.) விளக்கப்பட்டமை காண்க.

"நங்கையினல் நாம்அனைத்தும் செய்தாற்போல்
நாடனைத்தும்
நங்கையினல் செய்தளிக்கும் நாயகனும் - நங்கையினும்
நம்பியாய்த் தான்நடுவே நாட்டப் பெறும்இதுகாண்
எம்பெருமானார் தம் இயல்பு"

என்ற திருக்களிற்றுப்படியாரானும் இச் சத்தி சிவங்களது இயல்பு இனிது உணரப்படும்.

இவ்வாற்ருல் 'இறைவன், பிறப்பு இறப்பு இன்றி நிலை பேறுடையனுதலின், அனைத்தையும் இயக்குதற்கு ஒருவனே ஆதலன்றி வேறுவேருதல் வேண்டா' என்பதும், 'ஒருவனன்றிப் பலர், இல்லாதபொழுது ஒருவனே பலவற்றிலும் நிறைந்து நிற்றல் பெறப்படுதலின், அவ்வாறு நிறைந்து நிற்பதொரு சத்தி அவனுக்கு உண்டு' என்பதும், 'அச்சத்தி மேற்கூறிபவாறு அறிவாதலோடு, அருளும் ஆவது' என்பதும், 'அச்சத்தியினின்றும் சிவன் வேருதலின்றி ஒன்ருனவனே' என்பதும் இதனல் கூறப்பட்டவாறு அறிக.

விசேஷ நாட்கள்

10—8—70 முதல் 11—9—70 முடிய

12—8—70	கலிய நாயனர் திருநக்ஷத்திரம்
,,	கோட்புலி நாயனர் திருநக்ஷத்திரம்
14—8—70	பிரதோஷம், வரலக்ஷ்மீ விரதம்
15—8—70	சுதந்திர நாள்
16—8—70	உபாகர்ம
17—8—70	காயத்ரீஜபம்
24—8—70	வேளூர் கிருத்திகை
29—8—70	பிரதோஷம் சிறுத்தொண்ட நாயனர் திருநக்ஷத்திரம்
30—8—70	அதிபத்த நாயனர் திருநக்ஷத்திரம்
,,	புகழ்த்துணை நாயனர் திருநக்ஷத்திரம்
31—8—70	இளையான்குடிமாற நாயனர் திருநக்ஷத்திரம்
2—9—70	மறைஞானசம்பந்தர் திருநக்ஷத்திரம்
4—9—70	விநாயக சதுர்த்தி
7—9—70	குலச்சிறை நாயனர் திருநக்ஷத்திரம்
9—9—70	குங்குலியக்கலய நாயனர் திருநக்ஷத்திரம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமணி அவர்கள்
காசியாத்திரை அனுபவங்கள்

திரு. அ. கல்யாணசுந்தர தேசிகர்

(மலர் 29, இதழ் 8, பக்கம் 246 இன் தொடர்ச்சி)

தருமையாதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக்குருமகாசந்நிதானத்தில் ஸ்ரீகாசிக்கு முன்னம் பன்முறை எழுந்தருளி யாத்திரை செய்திருந்தாலும் இம்முறை எழுந்தருளியது சிறப்பால் மிக்கது தான். ஒவ்வொருமுறையும் புதுப்புது அனுபவங்கள் வந்துறும். அவ்வப்போதும் அவை மக்களுக்குப் புதுப்புது விளக்கங்களைத் தந்துதவும். அதனை உட்கொண்டே இவ்யாத்திரையின் விளக்கமும் சிறிது தொகுத்துக் கொடுக்க முன்வரலாயிற்று. அவ்வப்போதும் பலரையும் உடனழைத்துச்சென்று பல்லோரும் அதன் உண்மை அனுப்பவத்தை-தாங்கள் காணும் மெய்ப்பொருளை உணருதல் வேண்டும், அனுபவித்தல் வேண்டும், உய்தல் வேண்டும் என்பதே அந்தக் கருணைமூர்த்தியின் திருவுள்ளக்கிடக்கையாகும். தரத்திலும் பலப்பல நிலையில் உள்ளோர் அந்த அருளைப் பெற்றார்கள் ; பெற்றுவருகிறார்கள் என்பதுதான் சொல்லில் பொருத்தமாக அமையும்.

இம்முறை 18—6—1970 அன்று தருமையைவிட்டு எழுந்தருளி 19—6—1970 அன்று சென்னையைவிட்டு நீங்கி பிரயாகை, ஸ்ரீகாசி முதலிய தலங்களில் கங்காஸ்நானம் செய்து, பெருமான் வழிபாடுகளியற்றி பத்து நாட்கள் முறையாக ஸ்ரீகாசியில்தங்கி மீண்டும் அவ்விடம்விட்டு 1—7—1970ல் அகன்று சென்னை வழியாக தருமைக்கு 4—7—1970 அன்று எழுந்தருளியாயிற்று. இந்த நாட்களில் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமகாசந்நிதானத்தோடு உடன் இருந்த புண்ணியப்பேறும் அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய அருளுரைகளை செவிமடுக்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தன. அவ்வளவையும் குறித்துத் தொகுத்தால் அது ஒரு பெருநூலாகும் எனவே ஒரு சிறிது இயன்ற அளவு எனது சிற்றறிவின் துணைகொண்டு தொகுத்து இப்போது வழங்க முன்வந்துள்ளேன்.

உடன் வந்தவர்களில் சிறப்பாக சிதம்பரம் டாக்டர். உயர் திரு. கே. அரங்கசாமிப்பிள்ளை, சென்னை டாக்டர் உயர் திரு. மா. நடாராஜன், மாயூரம் டாக்டர் உயர் திரு. நாராயணன், பாண்டிச்சேரி டாக்டர். உயர் திரு. P. V. இராமதாசர் அவர்கள், சென்னை வித்துவான், திரு. வடிவேல் பிள்ளை அவர்கள், சிதம்பரம் பெருவணிகர் உயர் திரு பொன்னம்பலம் பிள்ளை அவர்கள், மற்றும் திருமுறைவாணர்கள், சிவாகமபண்டிதர், வேதவிற்பன்னர் ஒருவர், தொண்டர்கள், ஆதீன அலுவலர்கள், பணியாளர்கள், திருச்செந்தூர் போற்றிமார்கள் முதலிய பல்லோருமாக முப்பத்திஞன்கு பேர்கள்.

பொதுவாக டாக்டர்களாக இருப்பவர்கள் அதிலும் மக்கள் விரும்பி வந்து பெருமளவு கூடும் அளவுக்குத் தொழில் வளம் உள்ளவர்கள், நாள் முழுவதும் சுறுசுறுப்பாகப் பணி யாற்றுவோராகவும் அதனையே ஒரு தொழிலாகமட்டும் கருதாமல் அதனையே மக்கள் தொண்டாக முழு மன நிறைவோடு செய்யும் இயல்புள்ளவர்களாகவும் உள்ளவர்களுக்கு அவர்களுடைய அன்புள்ளங்கள் தாங்கள் இல்லாமல் தங்களை எதிர் பார்த்துவரும் மக்கள் வருந்துவார்களே என்று எண்ணியது முதலில். அவர்களும் இல்லறமாகிய நல்லறம் பேணிச் செய்து வருபவர்கள் தாமே. அவர்கள் சுற்றச் சூழலில் சில பல நன்மை தீமைகள் நிகழத்தானே செய்யும்! அதுபோலச் சில. மேலும் தொழில் வளம் பெற்ருல் அதஞல் கடும் உழைப்பும் உழைப்பின் விளைவாக நாளும் ஏற்படும் அயர்வும் உண்டாகுமல்லவா? அவர்களும் மனிதர்கள் தாமே. அந்தஅயர்வு போக்கிக்கொள்ள நவீன வசதிகள் எல்லாம் - குளிர் சாதனம் பொருத்தப்பட்ட தனி அறைகள் போன்ற இக்கால வாழ்க்கைநிறைவுகள் எல்லாம் நிரம்பப்பெற்று அதனில் அமர்ந்து அயர்வு போக்கிப் பழக்கப்பட்டவர்கள். வெளியூர்களுக்குச்செல்வதாஞலும் இதேநலத்துக்குக்குறையாதுஎல்லா நலன்களும் பொருந்தச்சென்றுவரும் இயல்பும் உடையவர்கள். அவர்களிடம் " வடநாட்டில் கோடைக் காலங்களில் கடும் வெப்பம் மிகுதியாக இருக்கும். தாங்கள் அங்குச் சென்று இந்த வசதிகள் இல்லாமல் ஒருசேர பத்து நாட்கள் தங்க எவ்விதம் இயலும். தங்களுக்கு அது ஒத்துவருமா" என்று அவர்கள் உடல்நலம் ஒன்றையே கருதும் அன்பர்கள் சொல்ல முன்வந்தனர்.

அவர்களுடைய உறவினர்களில் சிலருக்கு உடல்நிலை கவலைக்கிடமாக இருந்தது. அவர்களுக்குச் சிகிச்சையும் அளித்தல் வேண்டும்; மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளவர் ஒருவர் "தாங்கள்தான் எனக்குச் சிகிச்சை செய்தல் வேண்டும். கடைசிக்காலத்தில் தாங்கள் என் பக்கத்தில் இருந்தால் எனக்கு மனதுக்கு ஆறுதலாக இருக்கும்" என்று கேட்டுக் கொள்ளலானர். உறவின் முறையல்லாது நோயாளியாகவும் இருக்கும் நிலையில் இதுபோன்ருர்க்கு எவ்விதம் அவர்கள் வேண்டுகோளை மறுக்க இயலும் என்ற சஞ்சலமும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. 'ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமகாசந்நிதானத்தில் தம்மிடம் உள்ள அன்பு - தம்முடைய உடல் நலம் உயிர்நலத்தில் மற்ற எவரையும்விட அன்பு குறைவுடையது இல்லை;ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமகாசந்நிதானம் அவர்கள் தமது பாரததேசத்தின்எல்லாப்பகுதிகளுக்கும்சென்றுகண்டுவந்தவர்கள். அவர்களுக்கு எந்தப்பருவத்தில் எந்தெந்தப் பிரதேசத்தில் எவ்வெவ்விதம் இருக்கும்; அது எவ்விதம் தமது உடல் நிலையைப் பாதிக்கக்கூடும் என்பது தெரிந்தவர்கள்தாம். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நமது ஆன்ம நலம் மேம்பட வேண்டும்; உலகியல் நலமெலாம் மேன்மேலும் நமக்குப் பெருகவேண்டும் என்று நாளும் சிந்திப்பவர்கள், ஆகவே அவர்கள் அழைக்கிருர்கள் என்ருல் உடனே அவர்கள் உத்தரவுக்குப் பணிந்து நடந்துகொள்ளுதல்தான் நம் நலத்துக்கு ஏற்றதாக இருக்கும். ஏதோ ஒரு குறிக்கோளோடுதான் நம்மை அழைக்கிருர்கள்' என்று அவர்கள் உள்மனம் சொல்லிற்று. இது அவர்களுக்கு ஒரு உறுதியை உண்டாக்கிற்று.

யாத்திரை புறப்படுவது என்று உறுதிசெய்துகொண்டு மனத்தைத் தளரவிடாது அதற்கேற்ற ஏற்பாடுகளைச்செய்யத் தலைப்பட்டார்கள். தம்மை நாடிவரும் நோயாளிகளிடமும் தாம்ஊரில்இல்லாதநாட்களில் எவ்வெவ்விதம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பவற்றை எடுத்து விளக்கமாகச் சொல்லி அதற்கு மேலாக வைத்திய உதவியை நாடவேண்டி ஏற்பட்டால் தமது மருத்துவ விடுதியில் இன்னின்ன வகையாகத் திட்டம் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனையும் சொல்லித் தேற்றினர்கள். மேலே சொன்னபடி கவலைக்கிடமாக உள்ள அன்பருக்கு உலகியல் முறையிலும் ஆன்மார்த்த நிலையிலும் இதமான பல வார்த்தைகளை எவ்விதம் பக்குவ

மாகச் சொல்லமுடியுமோ அந்தவகையில் சொல்லி அவர்களை யும் தேற்றி, அவர்கள் எல்லோரும் எதிர்பார்க்கிறபடி ஏதாவது நேர்ந்துவிட்டாலும் அந்த நேரத்தில் தம் உற்றுர் ஸ்ரீகாசியில் இருக்கிருர்கள் என்ற நினைப்பே அவர்களுடைய ஆன்மா கடைத்தேற எவ்விதம் உதவும் என்பதையும் ‘உலகம் தோன் றிய காலம்முதல் வழிவழியாக தந்தை மகன் என்ற முறையில் எத்தனையோபேர்கள் வந்துவந்து மறைந்துகொண்டேதான் இருக்கிருர்கள்; இதுதான் உலக நியதி. நாம் பெற்ற செல் வங்கள் நல்ல நிலையில் இருப்பதைக்கண்டு மன ஆறுதல் பெற்று அந்த மகிழ்வோடு கண்மூடும் பாக்கியம் இருப்பதைப் பெரும் பாக்கியமாகவே கருதவேண்டும். இத்தனை ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் சீரும் சிறப்புமாக வாழ்ந்தவர்கள் கடவுளையே நம்பி இருக்கும் ஆஸ்திக சிந்தனை உடையவர்கள் இவ்விதம் தாமும் கலக்கமுற்று, பிறருக்கும் கலக்கத்தை உண்டுபண்ணு வதுசிறப்பாகாது’ என்பதனை அவர்கள் உளங்கொள்ளும் வகையில் எடுத்துச்சொல்லி, அவர்களே ஆன்ம பாதுகாப்பாக உள்ள குருமகாசந்நிதானத்தோடு தம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் யாத்திரை செல்லுவது ஒரு பெரும் பாக்கியம் என்று தேறி வழியனுப்பும் அளவுக்குச் செய்துவிட்டார்கள்.

இந்தப் பெரும் டாக்டர்கள் உலகில் பல பகுதிகளுக்கும் பலமுறை சென்றுவந்தவர்கள்தான் தங்கள் வசதி ஒரு சிறிதும் குறையாத நிலையில் சென்றுவரக்கூடிய பொருள் வசதியும் உடையவர்கள்தாம். உலகியலில் எவ்வளவு உயர்ந்த சிறப்புக்கள் இருந்தாலும் அவ்வளவும் நிலையாதனதல்ல; உயிருக்கு உறுதி அளிப்பதல்ல. உலகியல் சிறப்புக்கள் எவ்வளவு மிகுதியாக இருந்தாலும் ஆன்மநலத்துடன் அதுவும் கூடிப் பெருக வாழும் வாழ்வே சிறந்தது. அதற்கு உறுதுணையாக வழிகாட்டியாக உள்ள ஒரு குருமுதல்வர் சொல்லும் சொல்லே தம் ஈடேற்றத்துக்கு நம் நல்வாழ்வுக்கு ஆன்ம இயலிலும் உறதுணையாவது என்பதைத் தம் வாழ்வின் அனுபவமாகக் கண்டு கொண்டவர்கள். ஆகவே அவர்களும் உடன்வர முன்வந்தார்கள். இயல்பாகவே அவர்கள் வைத்தியம்செய்யும் காலத்திலும் தம்முடைய வைத்தியத்துறைப் படிப்பு, அனு பவத்திறன் வேகமாக வளர்ந்துவரும் உலகியில் நுட்பத் திறன்கள் எல்லாம் பொருந்த உண்மை ஆர்வத்தோடு அறுவை முதலியவை செய்தாலும் தம்முடைய செயலால்

மட்டும் அது முழுப்பயனையும் அளித்துவிடாது, தம்மிடம் பரிகாரம் பெறும் அந்த உடலுக்கும் உயிருக்கும் காவலாக எல்லாவற்றுக்கும் மேலான பெரிய வைத்தியனாக உள்ள இறைவன் துணையும் அருளும் உடன் நின்று காத்தருள வேண்டும் என்றும் அவ்விறையருளை வேண்டி நிற்பார். அந்தத்துணையே உண்மையான துணை என்பதனையும் அனுபவத்தால் கண்டவர்கள். அந்த நல்லுணர்வு அவர்களுக்கு இதுபோன்ற வைதிக யாத்திரையிலும் அதில் ஏற்படும் அனுபவங்களிலும் அவர்களை மகிழ்ச்சியோடு இருக்கப்பெரிதும் உதவியது. இவ்வளவும் எல்லாவிதத்திலும் சிறப்புமிக்க வைத்தியர்களாக விஞ்ஞானத்தையே துணைகொண்டு நமது வைத்தியர்கள் தொழில்செய்கிறார்கள் என்றுமட்டும் எண்ணி வருபவருக்கு நாம் ஏதேது செய்தாலும் ஏதேதுசிந்தித்திருந்தாலும் அவர்கள் உள்ளம் இறைவன் துணையையே அவன் திருவருள் நலத்தையேநாடிநிற்கும்;எவ்விதமாறுதலும் இராது என்பதை விளக்கவே இவர்களைப்பற்றி இவ்வளவு விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்ல முற்பட்டது.

இவ்யாத்திரை குறித்து அதற்கான திட்டம் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமகாசந்நிதானத்தின் 25 ஆவது ஆட்சி ஆண்டு நிறைவுநாளன்றேஉருவாயிற்று. அந்த நல்விழாவை ஒருதனி விழாவாக நடத்த ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் இடந்தரவில்லை. இவர்கள் திருவுள்ளத்தில் என்ன உதயமாயிற்று, அது ஏன் இடம்தர மறுத்தது என்பனவெல்லாம் யாருக்கும் விளங்கவில்லை முதலில். ஆனால் வீண்பெருமை விரும்பாத அவர்கள் எது செய்தாலும் அதனில் ஒரு தனி உண்மையிருக்கும். அதனைச் சொல்லால் சொல்வதில்லை. செயலில்தான் உய்த்துணர இயலும். பாராட்டு என்றபெயரில் வார்த்தை அளவில் போய்விடக் கூடியதில் அவர்களுக்கு விருப்பம் இருப்பதில்லை. இந்த நல்ல நேரத்தை நல்ல சிவசிந்தனையிலும் அவ்வழிபாட்டிலும், சிவதல யாத்திரையிலும் செலவிட்டால் அது தமக்கும் தம்மை நாடிவருவோருக்கும் உய்வளிக்குமென்பது அவர்கள் தெளிந்த திருவுள்ளத்தில் நிலைத்து நாளும் பெருகிவருமொன்று என்பதை அவர்களோடு உடன் பழகும் வாய்ப்புள்ளவர்களுக்குத் தெளிவாகத்தெரியும். அதன் விளைவாக நிகழ்ந்ததுதான் இந்தப் புனிதயாத்திரை. இனி யாத்திரையின் விளக்கம்.

(தொடரும்)

செய்திகள்

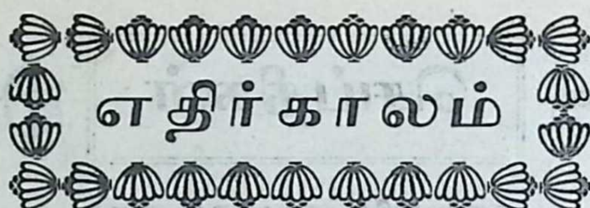

தருமையில் குருபூஜை விழா

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமையாதீனம் 24-ஆவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளின் 25 ஆவது ஆண்டுக் குருபூஜைவிழா 13—6—70 சனிக்கிழமையன்று மிக்க சிறப்புடன் நிகழ்ந்தது. காலை மாலை இரு வேளைகளிலும் குருமூர்த்த ஆலயத்தில் விசேஷ அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெற்றன. மாலை வழிபாட்டிற்கு முன்னர் பழம் முதலியன வைக்கப்பெற்ற 24 தட்டுகள் நாதசுர இன்னிசை, எடுபிடிகள் முதலியவற்றுடன் அன்பர்களால் வீதிவலமாக எடுத்து வரப்பெற்றன. ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் காலை மாலை இரு வேளைகளிலும் எழுந்தருளி வழிபாடாற்றி அன்பர்களுக்கு பிரசாதம் முதலியவற்றை வழங்கியருளினார்கள். குருபூஜை விழாவைக் குறித்து சமயச் சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றன. ஆதீனத் திருக்கூட்டத்து அடியவர்கள் ஆதீனக்கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள், A.V.C. கல்லூரி விரிவுரையாளர்கள், ஆதீன உயர்பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஆதீன ஓதுவாமூர்த்திகள் முதலியவர்கள் தருமையாதீன பண்டார சாத்திர நூல்களைத் தலைப்புக்களாகக்கொண்டு சொற்பொழிவாற்றினர். மாலையில் சூலமங்கலம் சகோதரிகளின் இன்னிசை நிகழ்ந்தது. அன்பர்கள் பலர் கலந்துகொண்டு குருவருளும் திருவருளும் பெற்றுய்ந்தனர்.

வேளூரில் சம்வத்சராபிஷேகம்

வேளூர் ஸ்ரீ வைத்தியநாதசுவாமி தேவஸ்தானத்தில் சென்ற சௌமிய ஆண்டு ஆனித்திங்கள் 18 ஆம் நாள் (2—7—69) புதன்கிழமை அஷ்டபந்தன மகா கும்பாபிஷேகம் மிக்க சிறப்புடன் நிகழ்ந்ததை அன்பர்கள் அறிவர். அதை ஒட்டி, இவ்வாண்டு ஆனித்திங்கள் 8 ஆம் நாள் (22—7—70) திங்கட்கிழமையன்று சம்வத்சராபிஷேகம் நடைபெற்றது பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும் விசேஷ அபிஷேக ஆராதனைகள் சிறப்புற நிகழ்ந்தன. மாலை ஸ்ரீ வைத்தியநாதப்பெருமானுக்குப் பஞ்சமுக அர்ச்சனையும். ஸ்ரீ தையல்நாயகி அம்பாளுக்கு நவசக்தி அர்ச்சனையும். ஸ்ரீ செல்வமுத்துக்குமார சுவாமிக்கும், ஸ்ரீ ஆறுமுககுமாரருக்கும் சண்முக அர்ச்சனையும் இரவு பஞ்சமூர்த்திகள் திருவீதியுலா சிறந்த நாதசுர இன்னிசையுடனும் சிறப்புற நடைபெற்றன. அன்பர்கள் பலர் கலந்துகொணடு வழிபட்டு உய்ந்தனர்.

திரு. K. முத்துஜோதிடர்

(சாதாரணஸு ஆவணிமீ 1உ முதல் 30உ முடிய)
(17—8—70 முதல் 18—9—70 முடிய)

சாதாரணஸு ஆவணிமீ 1உ சோமவாரம் பௌர்ணிமை 9 நாழிகை 14 விநாடியும் அவிட்ட நக்ஷத்திரமும் கூடிய சுப தினத்தில் லோக பிரகாசகருமான ஸ்ரீ சூரியபகவான் சிம்ம ராசியில் தனது கிரகத்துக்கு காலே 1 நாழிகை 51 விநாடிக்கு பிரவேசம் செய்கிறார். 'பிராத: காலம் பவேத்' என்கிற வசனப்படி ஆவணியில் விவசாய காரியங்கள் ரொம்ப மும்மரமாக நடந்துகொண்டும் மத்திய காலங்களில் அடிக்கடி மழை இருந்து கொண்டும் நதியில் சிராக ஜலம் வந்துகொண்டும் இருக்கும். சஸ்ய தான்ய விருத்தி ஏற்படும்.

1. மேஷம் – அசுவதி – பரணி – கார்த்திகை ¼

மேஷராசி 9 பாதங்களும் சுபத்தைத்தரும். வியாதி நீங்கும். நஷ்டமான பொருள் வந்துசேரும். புத்திராதிகளால் நன்மை உண்டாகும். கீர்த்திபத்திரம் கிடைக்கும். சஞ்சாரம் வெற்றியைத் தரும். திங்கள் செவ்வாய் சுபமாகும்.

2. ரிஷபம் – கார்த்திகை ¾ – ரோஹிணி – மிருகசீர்ஷம் ½

ரிஷபராசி 9 பாதங்களும் சுபமான பலனைத்தரும். ஜீவனம் ஓங்கும். ஆரோக்யம் உண்டாகும். நிலையான குடும்பம் ஏற்படும். தெய்வபலம் காக்கும். அடிக்கடி சுபகாரியங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கும். புதன், வியாழன் சுபமாகும்.

3. மிதுனம் – மிருகசீர்ஷம் ½ – திருவாதிரை–புனர்பூசம் ¾

மிதுனராசி 9 பாதங்களும் மிச்சிரமான பலனைத்தரும். வரவு செலவு சமமாக இருக்கும். சஞ்சாரங்கள் ஏற்படும்.

வித்யை விருத்தியாகும். மேலோர்களின் அன்பு கிடைக்கும். வெள்ளி, சனி சுபமாகும்.

4. கடகம் – புனர்பூசம் ¼ – பூசம் – ஆயில்யம்.

கடகராசி 9 பாதங்களும் பூர்ணமாக சுபபலனைத்தரும். ஜீவனம் ஓங்கும். விவசாயம் விருத்தியாகும். சுப சோபனாதிகள் ஏற்படும். தேவதா குருபத்தியும் மேலோர்களின் அன்பும் ஏற்படும். ஞாயிறு, திங்கள் சுபமாகும்.

5. சிம்மம் – மகம் – பூரம் – உத்திரம் ¼.

சிம்மராசி 9 பாதங்களும் சுபமான பலனைத்தரும். இடம் மாறுதல்செய்து நன்மையை உண்டுபண்ணும். குடும்பம் ஓங்கும். உத்தியோகத்தில் விசேஷமான நன்மைகள் ஏற்படும். சிநேகிதர் மூலம் நன்மை உண்டாகும். ஆரோக்யம் உண்டாகும். செவ்வாய், புதன் சுபமாகும்.

6. கன்னி – உத்திரம் ¾ – ஹஸ்தம் – சித்திரை ½.

கன்னியாராசி 9 பாதங்களும் மிச்சிரமான பலனைத்தரும். அடிக்கடி சஞ்சாரம் ஏற்படும். தெய்விகமான காரியங்களும் மேன்மேலும் விருத்தியாகும். உலகபிரசித்தி ஏற்படும். தெய்வ சக்தி ஓங்கும். மத்தியகாலங்களில் கொஞ்ச ஆரோக்யக் குறைவும் காரியங்களில் விக்னமும், உண்டுபண்ணி தெய்வபலத்தால் நன்மை உண்டாகும். வியாழன் வெள்ளி சுபமாகும்

7, துலாம் – சித்திரை ½ – சுவாதி – விசாகம் ¾

துலாராசி 9 பாதங்களும் மிச்சிரமான பலனைத்தரும். வரவு செலவு சமமாக இருக்கும். மத்திய காலங்களில் ஆரோக்யக் குறைவு ஏற்படும் நஷ்டமான பொருள் தானாக வந்துசேரும். விவகாரம் ஜெயிக்கும். ஜீவனம் ஓங்கும். சனி, ஞாயிறு சுபமாகும்.

8. விருச்சிகம் – விசாகம் ¼ – அனுஷம் – கேட்டை.

விருச்சிகராசி 9 பாதங்களும் பூர்ணமாக சுபத்தைத்தரும்; ஜீவனம் விருத்தியடையும் ஸ்தாவர ஜங்கம சொத்துக்கள் லாபத்தோடு கிரய விக்ரயங்கள் ஏற்படும். இடம்மாறச் செய்யும். மேல்பதவி கிடைக்கும். திங்கள், செவ்வாய் சுபமாகும்.

9. தனுசு – மூலம் – பூராடம் – உத்திராடம் ¼.

தனுர்ராசி 9 பாதங்களும் மிச்சிரமான பலனைத்தரும். இல்லறம் ஓங்கும். புத்திராதிகளால் நன்மை உண்டாகும். ஜீவனம் விருத்தியாகும். நஷ்டமான பொருள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கிடைக்கும். வரவு செலவு சமமாக இருக்கும் புதன், வியாழன் சுபமாகும்.

10. மகரம்– உத்திராடம் ¾ – திருவோணம் – அவிட்டம் ½

மகரராசி 9 பாதங்களும் பூர்ணமாக சுபத்தைத்தரும். உத்தியோகத்தால் விசேஷமான கீர்த்தி உண்டாகும். எதிர் பாராத லாபங்கள் உண்டாகும். நூதன வஸ்திராபரண சேர்க்கை ஏற்படும். மனம் சாந்தி அடையும். சகல காரியங்களும் சித்தியாகும். வெள்ளி, சனி சுபமாகும்.

11. கும்பம் – அவிட்டம் ½ – சதயம் – பூரட்டாதி ¾,

கும்பராசி 9 பாதங்களும் மிச்ரமான பலனைத்தரும். அடிக்கடி சரீரத்தில் ஆரோக்யக்குறைவு ஏற்படும். உடனுக்குடன் வியாதி நிவர்த்தியாகும். குடும்பம் ஓங்கும். ஜீவனம் விருத்தியாகும். ஞாயிறு, திங்கள் சுபமாகும்.

12. மீனம் – பூரட்டாதி ¼ – உத்திரட்டாதி – ரேவதி.

மீனராசி 9 பாதங்களும். சுபத்தைத்தரும். ஆரோக்யம் உண்டுபண்ணும். குடும்பம் ஓங்கும். படிப்பு விருத்தியாகும். மேலோர் பெரியோர்களின் அன்பு கிடைக்கும். தெய்வபலம் முன்னின்று காக்கும். செவ்வாய், புதன் சுபமுண்டாகும்.

குறிப்பு :- ஆவணி பிரவேச லக்கின ரீதியாக ராஜா செவ்வாய் சுபபாக்கியாதிபத்தியம் கிடைத்து கடகத்தில் பிரவேச லக்கினத்துக்கு 12ல் நீசமடைந்தும், மந்திரி சந்திரன் லக்கினத்தில் இருந்துகொண்டும் சுக்கிரனுக்கு ஆதிபத்தியமே இல்லாமல் பிரவேச கிரகத்துக்கு நீச ஸ்தானத்தில் ஜீவனாதிபதியாய் இருந்துவருவதாலும் பிரஜைகள், விவசாயிகள் ரொம்ப கவலையுடன் சஸ்யதான்ய விருத்திகளை செய்யவேணும். பல விக்னங்கள் காட்டும். தெய்வபலம் இருக்குமிடத்தில் அதிக சிரமமில்லாமல் சஸ்யதான்ய விருத்தியாகும். காவேரிதீரம் தர்பபூமிகள் செழிக்கும். கடவுள் காப்பார் சென்ற மாதம் போலவே விந்தியோத்தரதேசம் அந்நிய நாடுகள் இயற்கை கோளாறுகளாலும் மானுஷாத்புதத்தாலும் பாதிக்கப்படும். பூர்ணமாண தெய்வசக்தியை பிரார்த்தித்தால் ஜயிக்கும். பயம். நீங்கும். கடவுள் காப்பார்.

மதிப்புரை :

'குமரி மாவட்டக் கோவில்கள்' என்ற கட்டுரை நூல் வரப் பெற்றோம். இஃது ஒரு வரலாற்றுச் சமய நூல் என்பது மட்டு மன்று; தென்தமிழ் நாட்டுப் பயணிகளுக்கு ஓர் வழிகாட்டியு மாகும். இமயம் முதல் குமரி வரையில் பரவிநிற்கும் பழம்பெரு நாடாகிய பரதகண்டத்தை, வடக்கில் கண்ணுதற் கடவுளும். தெற்கில் குமரி தேவியும் அப்பனும், அம்மையுமாய் நின்று காத்து வருகின்றார்கள். குமரி, கோயில் கொண்டுள்ள இடத் தைச் சூழ்ந்த இடமே இன்று, 'குமரி மாவட்டம்' எனப்படு கின்றது. முக்கடல் கூடும் குமரிமுனைத் தீர்த்தத்தில் நிராடிப் பயன்பெற இந்திய நாட்டின் பல பாகங்களினின்றும் வருவோர் இம்மாவட்டத்திலுள்ள கோவில்கள் அனைத்தையும்கண்டு வழிபட விரும்புவது இயல்பே. அவர்கட்கு இந்நூல் சிறந்த துணை யாகும். கோயில்களின் பழைய வரலாறு, இன்றுள்ள அமைப்பு. செல்லும் வழி முதலிய பலவற்றுடன் வரலாற்றுக் குறிப்புக்களும் இதன்கண் அமைந்துள்ளன. தெளிவான உரைநடையில் அமைந்துள்ள இந்நூலில் ஆசிரியரது ஆராய்ச்சித்திறன் நன்கு வெளிப்படுகின்றது எனவே, குமரி மாவட்டக்கோயில் கள் பற்றி நன்கு அறிதற்கும், நேரில் சென்று வழிபடுவதற்கும், இந்நூல் பெரிதும் உதவியாகும் என்பது உறுதி. 'விலை ரூபா 4—00' என்று குறித்துள்ளது. ஆசிரியர் :- திரு. எஸ். பத்மநாபன் பி. எஸ்சி. அவர்கள், ஸ்டேட்பாங்கு, நாகர்கோயில்

துணையாசிரியர்.

குமரகுருபரன்

தருமையாதீனத்து முனிபுங்கவரும், ஸ்ரீ காசி மடத்து முதல்வருமான ஸ்ரீலஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகளினுடைய திருப்பெயர் பூண்டு, சமயம், இலக்கியம், அறம் முதலிய வற்றை எளிய நடையில் தெளியச் செய்யும் ஆராய்ச்சிவிளக் கத்துடன் திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்களது ஆணையின் வண்ணம் உயரிய இவ்விதழ் வெளிவருகிறது.

ஆண்டுச் சந்தா :- ரூ. 3—00

விலாசம் :— நிர்வாக ஆசிரியர்.

உயர்திருவாளர், T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை
B. A., B L., அவர்கள்
குமரகுருபரன் ஆபீஸ், ஸ்ரீவைகுண்டம்.

தருமையாதீ[illegible]சொந்தமான புள்ளிருக்குவேளூர்

ஸ்ரீ வைத்தியநாதசுவாமி தேவஸ்தானம்

மகாகும்பாபிஷேக விழா மலர்

தென்னாட்டில் மிகச் சிறந்த பிரார்த்தனைத் தலமாக விளங்குவது புள்ளிருக்குவேளூர். சம்பாதி, சடாயு, இராம இலக்குமணர், வேதம், முருகன், சூரியன் முதலியோர் வழிபட்ட பெருமையுடையது. இறைவன், தீராநோய் தீர்த்தருள்கின்ற வைத்தியநாதனாக விளங்குகின்றான். முருகன் ஸ்ரீ செல்வமுத்துக்குமாரசுவாமி என்ற திருப்பெயரொடு கண்கண்ட தெய்வமாய் விளங்கிவருகின்றார். ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர், முதலிய அருளாளர்கள் பலரும் பாடிப் பரவிய திருத்தலம். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற மூவகையாலும் சிறப்புற்ற இத்தலத்திருக்கோயிலைத் தருமையாதீனம் 25ஆவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலை சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் இராஜகோபுரங்கள், விமானங்கள் முதலிய அனைத்தையும் புதுப்பித்து 2—7—69 அன்று ஜீரணோத்தாரண அஷ்டபந்தன சுவர்ணபந்தன மகாகும்பாபிஷேகம் செய்வித்தருளினார்கள். கும்பாபிஷேக விழாவின் சிறப்பு மலர்இது இம்மலர் தருமையாதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமகாசந்நிதானம் அவர்களது வாழ்த்துரையுடனும், திருவாவடுதுறை ஆதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்கள், திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடம் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் முதலியோர் வழங்கியருளிய வாழ்த்துச் செய்திகளுடனும் வெளிவருகிறது.

வேதம், ஆகமம், இதிகாசம், புராணம், திருமுறை, சாத்திரம், தோத்திரம், இலக்கியம், கலை, சமயம், வாழ்வியல், திருக்கோயில், மருத்துவம், கல்வெட்டு ஆகிய பல தலைப்புக்களில் அறிஞர்கள் பலர் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் இம்மலரை அணிசெய்கின்றன. டிம்மி 1 x 4 ஆர்ட் படங்கள் வெள்ளை கிளேஸ் காகிதங்கள். பக்கங்கள் 534. விலை ரூ 14—00. பதிவஞ்சல் கட்டணம் ரூ. 4—00.

கிடைக்குமிடம் :— டிரஷரர். ஸ்ரீ வைத்தியநாதசுவாமி தேவஸ்தானம், வைத்தீஸ்வரன்கோயில், தஞ்சைமாவட்டம், தமிழ்நாடு.

Printed & Published by, K. Sundaresa Iyer, Agent Dharmapuram Adhinam at the Gnanasambandam Press, Dharmapuram (Mayuram) 10—8—70.